

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I EMPRESA

18425 *Reial decret 736/2019, de 20 de desembre, de règim jurídic dels serveis de pagament i de les entitats de pagament i pel qual es modifiquen el Reial decret 778/2012, de 4 de maig, de règim jurídic de les entitats de diner electrònic, i el Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

Capítol I. Autorització i modificació de les entitats de pagament.

Article 1. Règim d'autorització de les entitats de pagament.

Article 2. Sol·licituds d'autorització.

Article 3. Entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.

Article 4. Règim de registre i condicions de les entitats de pagament exemptes d'autorització.

Article 5. Registres del Banc d'Espanya.

Article 6. Modificació dels estatuts socials i ampliació d'activitats.

Article 7. Modificacions estructurals en què intervingui una entitat de pagament.

Article 8. Ús de la denominació reservada.

Capítol II. Activitat transfronterera de les entitats de pagament.

Article 9. Actuació a Espanya d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Article 10. Sol·licitud d'exercici del dret d'establiment i lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea per entitats de pagament espanyoles.

Article 11. Creació o adquisició de participacions en entitats anàlogues a una entitat de pagament d'un Estat no membre de la Unió Europea.

Capítol III. Règim dels agents i externalització de funcions.

Article 12. Concepte d'agent.

Article 13. Obligacions de comunicació al Banc d'Espanya i registre dels agents.

Article 14. Responsabilitat de les entitats de pagament respecte dels actes portats a terme pels seus agents i condicions per a l'exercici d'activitat dels agents.

Article 15. Externalització de funcions.

Capítol IV. Requisits de garantia, requeriments de fons propis i limitacions operatives dels comptes de pagament.

Article 16. Requisits de garantia.

Article 17. Fons propis.

Article 18. Càlcul dels requeriments de fons propis.

Article 19. Adopció de mesures per assegurar el compliment de les normes relatives a fons propis.

Article 20. Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes relatives a fons propis.

Article 21. Comptes de pagament.

Article 22. Concessió de crèdits.

Capítol V. Entitats de pagament de caràcter híbrid i deure de constitució d'una entitat de pagament separada.

Article 23. Entitats de pagament de caràcter híbrid.

Article 24. Deure de constitució d'una entitat de pagament separada.

Capítol VI. Altres disposicions relatives al règim jurídic dels serveis de pagament

Article 25. Xarxes limitades.

Article 26. Operacions de pagament d'un proveïdor de xarxes o serveis de comunicació electrònica.

Capítol VII. Règim sancionador, supervisió i obligacions d'informació dels proveïdors de serveis de pagament

Article 27. Règim sancionador.

Article 28. Supervisió i cooperació amb autoritats competents d'altres estats membres.

Article 29. Informació sobre l'estructura de capital de les entitats de pagament.

Article 30. Obligacions d'informació en matèria de conducta.

Disposició addicional primera. Comunicació dels administradors d'entitats de pagament de caràcter híbrid i les entitats de diner electrònic de caràcter híbrid.

Disposició addicional segona. Serveis d'atenció al client.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Títol competencial.

Disposició final segona. Modificació del Reial decret 778/2012, de 4 de maig, de règim jurídic de les entitats de diner electrònic.

Disposició final tercera. Modificació del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

Disposició final quarta. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final cinquena. Facultats de desplegament.

Disposició final sisena. Entrada en vigor.

I

La Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament al mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, coneguda com PSD, va suposar una fita fonamental en la construcció d'un mercat únic integrat de serveis de pagament a la Unió Europea. Amb la seva transposició al nostre ordenament jurídic, principalment mitjançant la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, se cercava corregir la fragmentació dels mercats nacionals de serveis de pagament, harmonitzant i coordinant les disposicions nacionals en matèria de requisits prudencials, accés al mercat dels nous proveïdors de serveis de pagament, requisits d'informació i drets i obligacions dels usuaris i proveïdors de serveis de pagament.

Malgrat l'èxit indubtable que va suposar aquesta normativa, que va consolidar una zona única de pagaments, el mercat de pagaments detallistes ha experimentat en els últims anys una sèrie d'innovacions tecnològiques molt importants, que han ajudat al desenvolupament de nous serveis de pagament, l'encaix dels quals en aquesta regulació era difícil moltes vegades. L'impuls de les noves tecnologies ha produït un gran augment del nombre i volum de les operacions de pagaments electrònics, tant a través de les targetes sense contacte com mitjançant terminals mòbils.

La necessitat de garantir més seguretat jurídica de les entitats i usuaris, així com un entorn més àgil i eficaç ha portat a aprovar la segona Directiva de serveis de pagament, la Directiva (UE) 2015/2366, de 25 de novembre de 2015 sobre serveis de pagament al mercat interior i per la qual es modifiquen les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010 i es deroga la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre, coneguda com PSD2. Aquesta

Directiva recull els principis fonamentals de l'anterior i avança en determinats aspectes clau referits a nous serveis i proveïdors, i afavoreix tant la innovació com un aprofundiment en la regulació de la seguretat i la protecció dels usuaris de serveis de pagament en els pagaments realitzats en comerç electrònic i en la utilització de serveis que fins a aquest moment es prestaven al marge de la regulació, en particular la iniciació de pagaments i la informació sobre comptes.

La Directiva esmentada ha estat transposada de manera parcial en el nostre ordenament jurídic a través del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, per la qual cosa és necessari continuar la seva transposició desplegant determinats aspectes que regula el Reial decret llei esmentat.

II

Aquest Reial decret s'estructura de manera similar al Reial decret 712/2010, de 28 de maig, de règim jurídic dels serveis de pagament i de les entitats de pagament, el qual deroga. Consta de set capítols, que contenen trenta articles, dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria, sis disposicions finals i un annex.

El capítol I, del règim jurídic de les entitats de pagament, regula principalment la creació d'aquest tipus d'entitats, així com els aspectes fonamentals de la seva actuació com són la seva autorització, la modificació dels seus estatuts i l'ampliació de les seves activitats, i les modificacions estructurals en què intervingui una entitat de pagament.

Una de les novetats més destacades del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, va ser el canvi de l'òrgan competent per autoritzar la creació d'entitats de pagament. A partir de la seva entrada en vigor, aquesta competència deixa de ser pròpia de l'anterior Ministeri d'Economia i Hisenda i s'atribueix al Banc d'Espanya. El present Reial decret desplega aquesta previsió, i estableix els detalls del procediment, les peculiaritats per a determinats proveïdors dels serveis de pagament, com són els dels serveis d'informació sobre comptes, i les entitats acollides a l'exempció de l'article 14 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre. Així mateix detalla els requisits d'informació que el Banc d'Espanya ha de remetre a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional del Ministeri d'Economia i Empresa sobre els sol·licitants d'autorització. S'estableixen també els requisits que han de tenir aquests últims per ser autoritzats, així com el contingut concret de la sol·licitud que han de presentar. En aquest sentit, es pretén establir uns requisits i procediments al més àgils possibles, per evitar demores indegudes en l'obtenció de l'autorització, dins del respecte als mandats de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015 (d'ara endavant, la Directiva). Així mateix, amb aquesta regulació s'aborda el registre del Banc d'Espanya, davant el qual aquestes entitats estan obligades a inscriure's.

Juntament amb les peculiaritats del règim d'autorització, el capítol primer també s'ocupa d'altres aspectes. De la mateixa manera que s'establia en el Reial decret 712/2010, de 28 de maig, els canvis en els estatuts socials d'aquestes entitats, i l'ampliació de les seves activitats, estan igualment subjectes a autorització, llevat de les excepcions en què, per la seva escassa rellevància, és suficient amb la seva comunicació al Banc d'Espanya. També estan sotmeses a autorització les operacions de fusió, escissió o cessió d'actius i passius, o altres d'anàlogues, en les quals intervingui una d'aquestes entitats. Finalment, aquest capítol tracta l'ús de la denominació «entitat de pagament» o «EP», i «entitat prestadora de serveis d'informació sobre comptes» o «EPSIC», que necessàriament queda reservada a aquestes, i que, de manera potestativa, la poden incloure en la seva denominació social i usar-la en les seves comunicacions.

El capítol II regula l'activitat transfronterera de les entitats de pagament. S'estableix la manera d'actuar al nostre país per part d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre, per a la qual cosa es fixa un procediment de comunicació d'informació entre les autoritats de supervisió de cada Estat membre. Així mateix, aquest capítol regula les peculiaritats del procediment d'autorització quan una entitat espanyola pretengui obrir una sucursal o accedir a la lliure prestació de serveis en el territori d'un Estat no membre de la

Unió Europea i determina el procediment per a la creació o adquisició de participacions, per part d'una entitat espanyola, en entitats d'un Estat no membre de la Unió Europea que es puguin considerar anàlogues a una entitat de pagament.

El capítol III s'ocupa del recurs a agents i de l'externalització de funcions per part de les entitats de pagament. Aquest capítol defineix el concepte d'agent, de conformitat amb el que regula el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, estableix el requisit de remissió al Banc d'Espanya de determinada informació sobre els agents, d'una banda, i l'obligació d'inscripció prèvia en el Registre especial del Banc d'Espanya, d'altra. Igualment, regula les peculiaritats que cal tenir en compte en els casos d'agents que hagin d'actuar en altres estats membres de la Unió Europea. Les entitats de pagament i els seus agents queden així sotmeses a una sèrie de condicions en el seu exercici. Entre aquestes destaca que, en els actes portats a terme pels seus agents, les entitats són responsables del compliment de les obligacions que recull la normativa.

Així mateix, aquest capítol s'ocupa de les condicions per a l'externalització de funcions operatives importants. Defineix, en primer lloc, quines funcions operatives es poden considerar com a tals. En segon lloc, estableix l'obligació de comunicació prèvia al Banc d'Espanya en aquests casos, que es pot oposar a l'externalització esmentada. Finalment, introdueix les condicions per a l'exercici d'aquesta externalització.

El capítol IV d'aquest Reial decret desplega el que preveu el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, en allò relacionat amb les garanties de solvència i la protecció a l'usuari, i estableix les obligacions que sobre les qüestions esmentades han de complir les entitats de pagament, incloses les prestadores del servei d'iniciació de pagaments, i les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.

El primer d'aquests requisits es refereix a la protecció i custòdia dels fons rebuts dels usuaris, que s'ha de fer a través d'un dels dos procediments que regula el Reial decret llei, i sobre els quals aquest Reial decret detalla ara els requisits concrets d'aquestes formes de garantia.

Quant al segon requisit, el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, assenyala que aquestes entitats han de mantenir en tot moment un volum determinat de fons propis. El present Reial decret recull els tres mètodes que la Directiva permet utilitzar per determinar aquests fons propis, l'aplicació dels quals ha de ser escollida per part d'aquestes entitats. Aquesta possibilitat d'elecció suposa una novetat respecte a la regulació anterior, on el mètode de càlcul es donava a les entitats. En concret, aquest Reial decret recull en el seu annex únic els tres mètodes possibles que les entitats poden escollir per al càlcul dels seus fons propis.

Així mateix, en cas que alguna entitat incompleixi aquest nivell de fons propis mínim, el capítol IV recull també el procediment a seguir perquè l'entitat retorni al compliment de les normes relatives a fons propis. Finalment, aquest capítol recull limitacions operatives que han de respectar els comptes de pagament.

El capítol V, de manera similar a la regulació actual, recull la definició d'entitat de pagament de caràcter híbrid, com aquella que, a més de prestar serveis de pagament regulats, ofereix un altre tipus de serveis, i estableix les particularitats del seu règim jurídic específic.

En desplegament d'això s'estableix que, quan les activitats de l'entitat de pagament en relació amb serveis diferents dels de pagament perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera o la capacitat de les autoritats competents per a la supervisió, tenen l'obligació de constituir una entitat separada per a la prestació d'aquests serveis diferents, en els termes que recull l'article 23.

D'altra banda, el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, va establir l'exclusió en l'aplicació de la normativa respecte dels serveis de pagament que es basin en instruments que únicament es poden utilitzar de manera limitada, principalment per adquirir una gamma concreta de béns i serveis, o que únicament es pot usar en els locals de l'emissor o xarxa limitada de proveïdors. Amb base en aquesta exclusió, el capítol VI d'aquest Reial decret desenvolupa els seus termes de manera més detallada per clarificar-ne la regulació. Aquest capítol es completa establint que les operacions de pagament de serveis de mobilitat urbana, incloent-hi els d'ús compartit, així com d'entrades a serveis de caràcter cultural, i

altres de similars, entre d'altres que pot determinar el Banc d'Espanya, es consideren excloses de l'aplicació de la normativa de serveis de pagament, atès el seu caràcter, complint els requisits que recull l'article 4.I), del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Finalment, el capítol VII recull el règim sancionador i el de supervisió quant a l'estructura de capital i en matèria de conducta, aplicables a les entitats de pagament. Aquesta regulació segueix, en allò fonamental, el règim que s'aplica a les entitats de crèdit, que al seu torn havia estat modificat pel Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Les previsions d'aquest Reial decret es completen amb dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria, sis disposicions finals i un annex.

Atès que el Reial decret modifica el règim jurídic de les entitats de pagament de caràcter híbrid i les entitats de diner electrònic de caràcter híbrid, en haver introduït la previsió que els administradors que hagin de tenir participació directa en la gestió dels serveis de pagament s'hagin d'inscriure obligatòriament en el Registre d'alts càrrecs del Banc d'Espanya, és necessari establir un termini perquè aquests s'hi inscrivin. Aquesta previsió es recull en la disposició addicional primera.

La disposició addicional segona desplega el que preveu l'article 69 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, sobre els serveis d'atenció al client dels proveïdors de serveis de pagament, i habilita la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa per establir els requisits que ha de complir el servei d'atenció al client i el defensor del client, si s'escau, el procediment a què s'ha de sotmetre la tramitació de les queixes i reclamacions, el procediment de verificació administrativa dels reglaments de funcionament i el contingut mínim que han de tenir les seves memòries anuals.

La disposició derogatòria única deroga el Reial decret 712/2010, de 28 de maig.

La disposició final primera recull el títol competencial, i assenyala que aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les competències exclusives sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

La disposició final segona conté una profunda modificació del Reial decret 778/2012, de 4 de maig, de règim jurídic de les entitats de diner electrònic, pel qual es desplega la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic. Ateses les modificacions que introdueix el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, a la Llei 21/2011, de 26 de juliol, escau ara adaptar el seu reglament tant a aquests canvis, d'una banda, com a les novetats que introdueix aquest Reial decret. Aquesta adaptació és imprescindible atesa l'harmonització necessària que hi ha d'haver entre les dues regulacions.

La disposició final tercera recull una modificació del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit. Aquesta modificació té per objecte recollir les obligacions d'informació en matèria de conducta per a les entitats de crèdit, de manera idèntica a la que l'article 30 d'aquest Reial decret, i la disposició final segona, relativa a l'article 28 del Reial decret 778/2012, de 4 de maig, recullen per a entitats de pagament i entitats de diner electrònic, respectivament.

Les disposicions finals quarta a sisena contenen, respectivament, la declaració d'incorporació de dret de la Unió Europea, les habilitacions a la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa i al Banc d'Espanya per al desplegament de diverses disposicions, i la data d'entrada en vigor del Reial decret.

Finalment, l'annex recull els tres mètodes que les entitats poden usar per al càlcul del seu volum mínim de fons propis, seguint el que estableix la Directiva.

III

Aquesta norma s'adequa als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, als quals s'ha de subjectar l'exercici de la potestat reglamentària, de conformitat amb el que disposa l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Aquest Reial decret s'adapta a la normativa de la Unió Europea, així com al Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, defensa per tant l'interès general, i aplica els principis de necessitat i eficàcia. A més, atès que la seva aprovació és de compliment obligat, i ja que el Reial decret és l'instrument més adequat, d'acord amb els mandats que estableix el Reial decret llei esmentat, compleix els principis de proporcionalitat i seguretat jurídica.

El procediment d'elaboració del present Reial decret s'ha sotmès a consulta pública, prevista tant a l'article 26.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, com a l'article 133.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Així mateix, el projecte s'ha sotmès al tràmit d'audiència pública que preveuen l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, i l'article 133.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i possibilita així la participació activa dels destinataris potencials. De la mateixa manera s'ha sol·licitat, entre d'altres, l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades. A més, la mateixa regulació que conté el Reial decret estableix mesures de transparència en els procediments d'autorització, en recollir el caràcter públic del registre de les entitats de pagament i de diner electrònic, la seva accessibilitat per mitjans telemàtics i la publicació d'una guia informativa sobre la manera de presentar les sol·licituds d'autorització i registre. Per tot això, es considera complert el principi de transparència.

Finalment, està acreditat el principi d'eficiència, perquè la iniciativa normativa no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries, i el seu desplegament s'ha produït amb la major celeritat possible, la qual cosa redunda addicionalment en el compliment dels principis d'eficàcia i proporcionalitat.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de les habilitacions per al desplegament normatiu que estableix el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Economia i Empresa, amb l'aprovació prèvia del ministre de Política Territorial i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 20 de desembre de 2019,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Autorització i modificació de les entitats de pagament

Article 1. Règim d'autorització de les entitats de pagament.

1. Qualsevol persona que es proposi prestar serveis de pagament, ha d'obtenir autorització com a entitat de pagament amb anterioritat a la prestació dels serveis esmentats, excepte les que recullen els articles 5.1, lletres a), b) i d), 5.2, 14 i 15 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, en els termes que estableixen els apartats següents i de conformitat amb el que preveu l'article 11.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de les entitats de pagament així com l'establiment a Espanya de sucursals d'entitats anàlogues a entitats de pagament autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea, quan la informació i les proves que acompanyin la sol·licitud compleixin tots els requisits establerts. En l'autorització s'han d'especificar les activitats que pot realitzar l'entitat de pagament, d'acord amb el programa d'activitats presentat per l'entitat. Només es concedeix una autorització a les persones jurídiques establertes en un Estat membre.

2. La sol·licitud d'autorització ha de ser resolta dins dels tres mesos següents a la seva recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible. La sol·licitud d'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat una resolució expressa, sense perjudici del deure de dictar-la i notificar-la. La denegació de l'autorització ha de ser

motivada de conformitat amb el que estableixen aquest Reial decret i l'article 12 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

3. El Banc d'Espanya ha de comunicar al final de cada trimestre a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional del Ministeri d'Economia i Empresa la informació següent:

a) Identitat del sol·licitant, incloent la denominació social proposada per a l'entitat de pagament, el domicili social i l'adreça de l'administració central.

b) Data de la sol·licitud d'autorització per a la creació d'una entitat de pagament i, si s'escau, de la sol·licitud de renúncia o revocació d'aquesta, de la sol·licitud d'ampliació d'activitats, així com de la sol·licitud de modificacions estructurals en què intervingui una entitat de pagament i, en el seu moment, data de la resolució recaiguda en el procediment, així com el seu caràcter estimatori o desestimatori.

c) El programa d'activitats que l'entitat pretén portar a terme, on s'indiqui el servei o serveis de pagament que sol·licita prestar, així com els serveis auxiliars o estretament relacionats amb aquests.

d) El grau d'innovació financera de base tecnològica que, segons el parer del Banc d'Espanya, comporta el model de negoci proposat respecte a les pràctiques del mercat, així com una descripció d'aquest, en cas que el grau d'innovació es pugui considerar alt, segons el parer del Banc d'Espanya. Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per innovació financera de base tecnològica la que pugui donar lloc a nous models de negoci, aplicacions, processos o productes amb incidència sobre els mercats financers, la prestació de serveis financers i complementaris o el desenvolupament de les funcions públiques en l'àmbit financer.

e) Qualsevol variació en la informació remesa a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional del Ministeri d'Economia i Empresa amb motiu de la comunicació de l'inici de l'expedient.

Aquesta informació s'ha de comunicar també, en el que sigui procedent, en els casos de sol·licituds de registre com a entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes a què es refereix l'article 3, així com en els casos de les entitats a què es refereix l'article 4, si bé en aquest últim supòsit amb una periodicitat anual. En aquests casos, s'ha d'indicar a més la data en què l'entitat ha quedat inscrita en el Registre especial d'entitats de pagament, o els motius de la denegació de la inscripció.

4. En cas que el control de l'entitat de pagament, en els termes que preveu l'article 42 del Codi de comerç, l'hagi d'exercir una entitat de pagament, una entitat de diner electrònic, una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una empresa d'assegurances o reassurances autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea, l'entitat dominant d'una d'aquestes entitats, o les mateixes persones físiques o jurídiques que al seu torn controlin una d'aquestes entitats, el Banc d'Espanya, abans de resoldre el procediment d'autorització a què es refereix l'apartat 1, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió de les entitats esmentades.

5. La revocació de l'autorització està subjecta al mateix procediment previst per a l'autorització, pel que fa al que estableix l'article 18 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, si bé no és preceptiva l'emissió de l'informe del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Article 2. *Sol·licituds d'autorització.*

1. La sol·licitud d'autorització per a la creació d'una entitat de pagament s'ha d'adreçar al Banc d'Espanya, acompanyada dels documents justificatius següents dels requisits correlatius que necessàriament ha de complir l'entitat de pagament:

a) Un programa d'activitats en què s'indiqui, en particular, el tipus de servei de pagament que es pretén prestar, així com els serveis auxiliars o estretament relacionats amb els que es pretenguin portar a terme.

b) Un pla de negocis referit a les activitats que esmenta la lletra anterior, que inclogui un càlcul de les previsions pressupostàries per als tres primers exercicis d'activitat de l'entitat de pagament, que acrediti que pot utilitzar sistemes, recursos i procediments adequats i proporcionats per operar correctament.

c) La documentació que acrediti que l'entitat de pagament disposa o pot disposar en el moment de l'autorització del capital inicial que esmenta l'article 19.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

d) Una descripció de les mesures adoptades per l'entitat de pagament per protegir els fons de l'usuari dels serveis de pagament d'acord amb el que preveuen l'article 21 i l'article 16 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

e) Una descripció dels mètodes de govern corporatiu i dels mecanismes de control intern de l'entitat de pagament, inclosos procediments administratius, de gestió del risc i comptables, que demostrï que els mètodes de govern corporatiu esmentats, els mecanismes de control i els procediments són proporcionats, apropiats, sòlids i adequats.

f) Una descripció del procediment establert per a la supervisió, tramitació i seguiment dels incidents de seguretat i les reclamacions dels usuaris sobre això, inclòs un mecanisme de notificació d'incidentes que atengui les obligacions de notificació de l'entitat de pagament que estableix l'article 67 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

g) Una descripció del procediment establert per registrar, controlar, rastrejar i restringir l'accés a les dades de pagament sensibles.

h) Una descripció dels mecanismes que garanteixin la continuïtat de l'activitat, en particular una delimitació clara de les funcions operatives importants, els plans efectius per a contingències i un procediment per posar a prova i revisar periòdicament l'adequació i eficiència dels plans esmentats.

i) Una descripció dels principis i les definicions aplicats per a la recopilació de les dades estadístiques sobre els resultats, les operacions i el frau.

j) Un document relatiu a la política de seguretat, que inclogui una avaluació detallada de riscos en relació amb els seus serveis de pagament i una descripció de les mesures de control de la seguretat i la mitigació dels riscos adoptades per protegir adequadament els usuaris dels serveis de pagament dels riscos esmentats, inclòs el frau i l'ús il·legal de dades sensibles i de caràcter personal.

Aquestes mesures de control de la seguretat i mitigació dels riscos han d'indicar de quina manera garanteixen un nivell elevat de seguretat tècnica i protecció de dades, fins i tot pel que fa als programes i els sistemes informàtics utilitzats per l'entitat de pagament o per les empreses a les quals externalitzi la totalitat o part de les seves operacions. Les mesures esmentades han de comprendre, així mateix, les mesures de seguretat que estableix el capítol V «Riscos operatius i de seguretat», del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Així mateix, aquestes mesures han de garantir que les entitats de pagament compleixen les obligacions que sobre això estableix la normativa de protecció de dades, entre elles la de realitzar avaluacions d'impacte i nomenar un delegat de protecció de dades, a què es refereixen, respectivament, els articles 35 i 37 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE.

k) En el cas de les entitats de pagament subjectes a les obligacions en relació amb el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, una descripció dels mecanismes, procediments i òrgans de control intern que prevegi establir el sol·licitant per tal de prevenir i impedir la realització d'operacions de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme.

l) Una descripció de l'organització estructural de l'entitat de pagament, inclosa, quan correspongui, una descripció de la utilització que es pretengui fer d'agents i sucursals i dels controls dins i fora dels locals d'aquests que l'entitat de pagament es compromet a realitzar, almenys una vegada l'any, i una descripció de les disposicions en matèria d'externalització de funcions, així com de la seva participació en un sistema de pagament nacional o internacional.

m) La identitat de les persones que posseeixin participacions significatives en l'entitat de pagament, de conformitat amb el que estableix l'article 17 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, amb indicació de la quantia de la seva participació efectiva i proves de la seva idoneïtat, atesa la necessitat de garantir la gestió sana i prudent de l'entitat de pagament.

Llevat de les entitats de crèdit subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya, els accionistes o socis que tinguin la consideració de persones jurídiques han d'aportar així mateix els comptes anuals i l'informe de gestió dels tres últims anys, amb els informes d'auditoria, si n'hi ha.

Als efectes de la definició de participació significativa, s'entén per influència notable la possibilitat de nomenar o destituir algun membre del màxim òrgan de govern de l'entitat de pagament.

n) La identitat dels administradors de l'entitat de pagament i dels directors generals responsables de la gestió dels serveis de pagament, així com els documents acreditatius de la seva honorabilitat, i que tenen l'experiència i els coneixements necessaris per a la prestació de serveis de pagament.

A aquests efectes, la valoració d'aquests requisits s'ha d'ajustar als criteris i els procediments de control de l'honorabilitat i coneixements i experiència que estableixen els articles 29, 30 i 31, apartats 1 i 2, del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió, i solvència d'entitats de crèdit.

ñ) Si s'escau, la identitat dels auditors responsables de l'auditoria de comptes de l'entitat de pagament.

o) El projecte d'estatuts socials, acompanyat d'una certificació registral negativa de la denominació social proposada; en cas que l'autorització la sol·liciti una societat ja existent, és suficient amb la certificació vigent de la seva inscripció registral. En tot cas, ha de revestir qualsevol forma societària mercantil. Les accions, les participacions o els títols d'aportació en què el capital social estigui dividit han de ser nominatives.

p) El domicili social i l'adreça de l'administració central de l'entitat de pagament. Aquests, així com la seva administració efectiva i l'exercici de part de les seves activitats de prestació de serveis de pagament, han de tenir lloc en territori espanyol.

q) Una descripció dels serveis, els instruments o els altres mitjans de què disposi, de conformitat amb el que estableix l'article 69 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, per atendre i resoldre les queixes i reclamacions dels seus clients, inclòs el Reglament per a la defensa del client, elaborat segons el que disposa l'Ordre ECO/734/2004, d'11 de març, sobre els departaments i serveis d'atenció al client i el defensor del client de les entitats financeres.

r) La documentació que acrediti l'assegurança de responsabilitat civil professional, l'aval bancari o una altra garantia equivalent, que es compromet a contractar quan sigui necessari d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article.

Als efectes de l'acreditació del que disposen les lletres d), e), f) i l), s'ha de facilitar una descripció dels seus procediments d'auditoria i de les disposicions organitzatives que hagi establert a fi d'adoptar totes les mesures raonables per protegir els interessos dels seus usuaris i garantir la continuïtat i fiabilitat de la prestació de serveis de pagament.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 16.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, les entitats de pagament que prestin el servei d'iniciació de pagaments sense prestar cap dels serveis que recullen les lletres a) a f) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, estan obligades, com a condició per a la seva autorització, a tenir una assegurança de responsabilitat civil professional, un aval bancari o alguna altra garantia equivalent, segons el parer del Banc d'Espanya, del fet que poden fer front a les responsabilitats que preveuen els articles 45, 61 i 63 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre. Aquesta garantia ha de cobrir tots els territoris en què ofereixin serveis.

3. De conformitat amb el que preveu l'article 16.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, les persones físiques o jurídiques que prestin el servei d'informació sobre comptes, sense prestar cap dels serveis que recullen les lletres a) a f) de l'article 1.2 del

Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, estan obligades, com a condició per al seu registre, a tenir una assegurança de responsabilitat civil professional, un aval bancari o alguna altra garantia equivalent, segons el parer del Banc d'Espanya, del fet que poden fer front a les responsabilitats que els incumbeixen respecte del proveïdor de serveis de pagament gestor de compte o de l'usuari de serveis de pagament, derivades de l'accés no autoritzat o fraudulent a la informació del compte de pagament o de la utilització no autoritzada o fraudulenta de la informació esmentada. Aquesta garantia ha de cobrir tots els territoris en què ofereixin serveis.

4. L'entitat de crèdit o asseguradora que presti la garantia a què es refereixen els dos apartats anteriors ha d'estar autoritzada per prestar serveis a Espanya. L'entitat de crèdit o asseguradora esmentada i l'entitat de pagament garantida o assegurada no poden pertànyer al mateix grup, en el sentit que preveu l'article 42 del Codi de comerç.

5. El Banc d'Espanya ha d'incloure a la seva pàgina web un guia per a sol·licitants, que ha d'informar de manera detallada sobre els tràmits, els requisits legalment establerts i els criteris aplicats en els procediments d'autorització i registre, ajustada al que estableix l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La guia ha d'estar disponible en espanyol i en anglès i ha d'incloure, així mateix, respostes als dubtes que amb més freqüència es plantegin per part dels sol·licitants.

6. L'entitat de pagament ha d'informar el Banc d'Espanya sense demora de qualsevol canvi substancial que afecti l'exactitud de la informació i els documents facilitats en virtut d'aquest precepte, com a condició per al manteniment de l'autorització. En tot cas, el Banc d'Espanya pot exigir al sol·licitant les dades o els informes que siguin oportuns per verificar el compliment dels requisits necessaris per al manteniment de l'autorització com a entitat de pagament.

7. Quan una entitat de pagament hagi de realitzar els serveis que assenyalen els apartats a) a g) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i realitzi simultàniament altres activitats econòmiques diferents dels serveis de pagament, i les activitats esmentades perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament o puguin crear greus dificultats per a l'exercici de la seva supervisió, el Banc d'Espanya li pot exigir que constitueixi una entitat separada per a la prestació dels serveis de pagament.

Article 3. *Entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.*

1. Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes s'han de registrar al Banc d'Espanya amb anterioritat a l'inici de la seva activitat de conformitat amb el que preveu l'article 5, per a la qual cosa han de presentar una sol·licitud de registre dirigida al Banc d'Espanya, acompanyada dels documents justificatius dels requisits correlatius que estableixen les lletres a), b), e), h), j), l), n), o), p), q), i r) de l'article 2.1.

El Banc d'Espanya pot denegar la inscripció d'una entitat prestadora del servei d'informació sobre comptes quan no compleixi les condicions anteriors.

L'entitat ha d'informar el Banc d'Espanya sense demora de qualsevol canvi substancial que afecti l'exactitud de la informació i els documents facilitats en virtut d'aquest precepte.

2. Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes han de ser tractades com a entitats de pagament, si bé no els és aplicable el que preveu aquest Reial decret, excepte els apartats 2 a 5 de l'article 1, els articles 6, 8, 27 i 30, i els capítols II, III i V.

3. A més dels serveis d'informació sobre comptes a què es refereix l'article 1.2.h) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes han d'estar habilitades per portar a terme les activitats següents:

a) La prestació de serveis operatius o serveis auxiliars estretament relacionats amb la prestació del servei d'informació sobre comptes.

b) Les activitats empresarials diferents de la prestació de serveis de pagament, d'acord amb la legislació vigent.

Article 4. *Règim de registre i condicions de les entitats exemptes d'autorització.*

1. Les persones físiques o jurídiques a què es refereix l'article 14 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, que així ho sol·licitin, queden subjectes al règim d'inscripció separada en el Registre especial d'entitats de pagament, amb el compliment previ del que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article esmentat, i de l'aportació de la documentació que assenyalen les lletres a), b), f), g), i), j), k), p) i q) de l'article 2.1, i del certificat d'antecedents penals de les persones físiques responsables de la gestió o la prestació de l'activitat.

Transcorreguts vint dies des de la presentació de la documentació que preveu el paràgraf anterior el registre s'entén produït.

En conseqüència, les persones físiques o jurídiques que així ho sol·licitin queden exemptes del règim d'autorització que preveu l'article 1, així com de la resta de disposicions d'aquest Reial decret, excepte els articles 5, 8, 12 a 15, i 27, en allò que els pertoqui. La guia a què fa referència l'article 2.6 ha d'informar també sobre les sol·licituds de registre d'aquest tipus d'entitats.

2. Qualsevol persona física o jurídica acollida a aquest règim de registre:

- a) Està obligada a fixar la seva administració central o lloc de residència a Espanya.
- b) No pot exercir els drets a la lliure prestació de serveis i a la llibertat d'establiment a la resta de la Unió Europea.
- c) Ha de comunicar al Banc d'Espanya qualsevol canvi de la seva situació que concerneixi les condicions que especifica aquest article.
- d) Ha de remetre al Banc d'Espanya, de la manera que aquest determini, el valor total de les operacions de pagament executades al llarg de l'any natural precedent a què es refereix l'article 14.1.a) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

3. El Banc d'Espanya pot denegar la inscripció de les persones físiques o jurídiques en el règim de registre quan no es compleixin les condicions que estableix l'article 14 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Quan ja no es compleixin les condicions que estableixen els articles 14.1.a) i 14.2.a) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, l'entitat ha de presentar una sol·licitud d'autorització dins dels 30 dies naturals següents a quan l'incompliment es produeixi, de conformitat amb el que disposen l'article 11 del Reial decret llei esmentat i l'article 1, per poder continuar l'activitat.

El Banc d'Espanya pot exigir el compliment dels requisits de garantia que preveu l'article 16, quan, a parer seu, sigui necessari per garantir la protecció de l'usuari de serveis de pagament i la confiança en els sistemes de pagament.

En tot cas, el Banc d'Espanya pot exigir totes les dades o els informes que consideri oportuns per verificar el compliment dels requisits necessaris per seguir mantenint-se inscrites en el Registre especial d'entitats de pagament.

Article 5. *Registres del Banc d'Espanya.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 1, una vegada obtinguda l'autorització i després d'inscriure's, si s'escau, en el Registre mercantil, les entitats de pagament, abans d'iniciar les seves activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial d'entitats de pagament del Banc d'Espanya.

El Registre ha d'estar a disposició pública per a la seva consulta, ser accessible en línia i actualitzar-se sense demora.

Així mateix, s'han d'inscriure obligatòriament en el Registre d'alts càrrecs del Banc d'Espanya els administradors de les entitats de pagament, així com també els seus directors generals responsables de la gestió dels serveis de pagament, amb caràcter previ a l'exercici de les seves funcions.

2. En el Registre especial d'entitats de pagament han de figurar inscrites:

a) Les entitats de pagament espanyoles autoritzades d'acord amb el règim general que preveu l'article 1, així com les seves sucursals en altres estats membres i els seus agents a Espanya i en altres estats membres. Així mateix, han de figurar en el Registre els estats membres en els quals aquestes entitats de pagament actuïn en règim de lliure prestació de serveis.

b) Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes a què es refereix l'article 3, així com les seves sucursals en altres estats membres, i els seus agents a Espanya i en altres estats membres. Així mateix, han de figurar en el registre els estats membres en els quals aquestes entitats actuïn en règim de lliure prestació de serveis.

c) Les persones físiques o jurídiques que gaudeixin d'una exempció d'acord amb el que disposa l'article 4, així com els seus agents a Espanya.

3. Addicionalment, en el Registre s'ha de fer constar:

a) Els serveis de pagament que pugui prestar la persona física o jurídica registrada.

b) Els serveis per a allò que estiguin habilitades les seves sucursals en altres estats membres i els seus agents a Espanya i en altres estats membres, si s'escau.

c) El procediment emprat per a la salvaguarda dels fons rebuts dels usuaris de serveis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de serveis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, de conformitat amb el que preveu l'article 16.1.

4. S'ha de consignar en el Registre especial d'entitats de pagament qualsevol revocació d'una autorització concedida en virtut de l'article 2 o la cancel·lació de registre concedit en virtut dels articles 3 i 4. La revocació o cancel·lació s'ha de notificar a l'Autoritat Bancària Europea, i ha d'incloure els motius que van ocasionar la decisió.

5. Així mateix, s'ha d'incloure un enllaç al Registre de l'Autoritat Bancària Europea per consultar les sucursals o agents a Espanya d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

També s'ha d'incloure en el Registre una descripció de les activitats notificades d'acord amb els apartats 1 i 2 de l'article 6 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

6. El Banc d'Espanya ha de remetre a l'Autoritat Bancària Europea la informació que consta en el Registre especial d'entitats de pagament de conformitat amb el Reglament d'execució (UE) 2019/410 de la Comissió, de 29 de novembre de 2018, pel qual s'estableixen les normes tècniques d'execució relatives als detalls i l'estructura de la informació que hagin de notificar, en l'àmbit dels serveis de pagament, les autoritats competents a l'Autoritat Bancària Europea, de conformitat amb la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015 sobre serveis de pagament al mercat interior i per la qual es modifiquen les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) no 1093/2010 i es deroga la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre, i amb el Reglament delegat (UE) 2019/411 de la Comissió, de 29 de novembre de 2018 pel qual es completa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació per les quals s'estableixen els requisits tècnics sobre el desenvolupament, la gestió i el manteniment del registre electrònic central en l'àmbit dels serveis de pagament i sobre l'accés a la informació que contingui el registre esmentat.

7. Per a la inscripció en el Registre d'alts càrrecs, l'entitat ha de comunicar al Banc d'Espanya el nomenament dels seus alts càrrecs en un termini de quinze dies hàbils des del nomenament, i presentar tota la documentació necessària perquè el Banc d'Espanya pugui verificar que els alts càrrecs reuneixen els requisits d'honorabilitat, coneixements i experiència legalment exigibles, en el termini dels tres mesos següents a la seva recepció o en el moment en què aquesta es completi. A falta de resolució en el termini assenyalat, s'entén que la valoració és positiva.

El Banc d'Espanya ha d'avaluar la idoneïtat dels alts càrrecs inscrits en el Registre esmentat quan, en presència d'indicis fundats, sigui necessari valorar si es manté la idoneïtat.

Article 6. *Modificació dels estatuts socials i ampliació d'activitats.*

1. Correspon al Banc d'Espanya l'autorització de la modificació dels estatuts socials de les entitats de pagament, amb l'informe previ, llevat dels supòsits de reducció de capital social, del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, en els aspectes de la seva competència. L'autorització està subjecta al procediment d'autorització i registre que estableix l'article 1. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la seva recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible, transcorreguts els quals s'ha d'entendre estimada.

La sol·licitud de modificació s'ha d'acompanyar d'una certificació de l'acte en què s'hagi acordat, d'un informe justificatiu de la proposta elaborat per l'òrgan d'administració, així com d'un projecte de nous estatuts que identifiqui les modificacions introduïdes.

2. No requereixen autorització prèvia, encara que han de ser comunicades al Banc d'Espanya, en un termini no superior als quinze dies següents a l'adopció de l'acord corresponent, les modificacions dels estatuts socials que tinguin per objecte:

- a) Canvi del domicili social dins del territori nacional.
- b) Augment de capital social.
- c) Incorporar textualment als estatuts els preceptes legals o reglamentaris de caràcter imperatiu o prohibitiu, o complir les resolucions judicials o administratives que imposin modificacions estatutàries.

d) Aquelles altres modificacions respecte de les quals el Banc d'Espanya, en contestació a una consulta prèvia formulada a l'efecte per l'entitat de pagament afectada, hagi considerat innecessari, per la seva escassa rellevància, el tràmit de l'autorització.

3. Si un cop rebuda la comunicació a què es refereix l'apartat 2 anterior, les modificacions excedeixen del que preveu aquest apartat, el Banc d'Espanya ho ha d'advertir als interessats en el termini de trenta dies, perquè les revisin o, si s'escau, s'ajustin al procediment d'autorització de l'apartat 1.

4. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, l'autorització per a l'ampliació dels serveis de pagament per a les quals està autoritzada. L'autorització està subjecta al procediment d'autorització i registre que estableix l'article 1. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la seva recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible, transcorreguts els quals es pot entendre estimada.

5. Una vegada obtinguda l'autorització, i després d'inscriure's l'operació, quan correspongui, en el Registre mercantil, s'han d'inscriure en el Registre especial d'entitats de pagament del Banc d'Espanya els aspectes de la modificació estatutària o l'ampliació d'activitats que escaiguin.

Article 7. *Modificacions estructurals en què intervingui una entitat de pagament.*

1. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, l'autorització de les operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius, o per a l'adopció de qualsevol acord que tingui efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors, en què intervingui una entitat de pagament, d'acord amb el procediment que estableix l'article 1. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la seva recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible, transcorreguts els quals es pot entendre estimada.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, s'entén per cessió parcial d'actius i passius la transmissió en bloc d'una o diverses parts del patrimoni de l'entitat, cadascuna de les quals formi una unitat econòmica, a una o diverses societats de nova creació o ja existents, quan l'operació no tingui la qualificació d'escissió o cessió global d'actiu i passiu

de conformitat amb la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

3. L'entitat resultant de la fusió pot realitzar les activitats per a les quals estiguin autoritzades les entitats fusionades.

Article 8. *Ús de la denominació reservada.*

1. La denominació d'entitat de pagament, així com les sigles EP, queda reservada a les entitats que defineix l'article 3.15) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, les quals les poden incloure en la seva denominació social.

2. Les entitats de pagament han d'incloure una referència a la seva naturalesa jurídica d'entitat de pagament en la totalitat de documents que subscriuguin o emetin en l'exercici de la seva activitat de prestació de serveis de pagament. En particular, ha de figurar en els contractes marc que formalitzin amb els usuaris de serveis de pagament o en els que subscriuguin en la realització d'operacions de pagament únic, així com en la publicitat referida a la prestació de aquests serveis.

3. La menció a xarxes o organitzacions internacionals en l'actuació de les entitats de pagament no pot induir a confusió al públic sobre la identitat o la responsabilitat del titular amb el qual es contracten els serveis de pagament.

Quan en la mateixa localització, física o en línia, on les entitats de pagament prestin els seus serveis de pagament, es desenvolupin altres activitats econòmiques diferents de la prestació de serveis de pagament, aquesta ha de comptar amb les mesures organitzatives i de transparència necessàries per protegir la clientela i en especial assegurar que aquesta identifica clarament el prestador dels serveis de pagament.

4. El Banc d'Espanya pot dictar les disposicions de desenvolupament que calgui per exigir l'adopció de les mesures de transparència necessàries per complir el que preveu l'apartat anterior.

5. La denominació d'entitat prestadora de serveis d'informació sobre comptes, així com les sigles EPSIC, queda reservada a les entitats que defineix l'article 3.30) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, que les poden incloure en la seva denominació social.

CAPÍTOL II

Activitat transfronterera de les entitats de pagament

Article 9. *Actuació a Espanya d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. L'exercici de la llibertat d'establiment a Espanya, directament mitjançant l'obertura de sucursals o a través d'agents, d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, queda condicionada al fet que el Banc d'Espanya rebí una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de pagament, en els termes que preveuen l'article 22.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre i el Reglament delegat (UE) 2017/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017, pel qual es completa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació per a la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents, en relació amb l'exercici del dret d'establiment i la llibertat de prestació de serveis de les entitats de pagament.

2. Rebuda la comunicació a què es refereix l'apartat anterior, el Banc d'Espanya ha de donar trasllat de la comunicació al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Prèvia avaluació de la informació rebuda de l'entitat de pagament, el Banc d'Espanya, en el termini d'un mes a partir de la recepció de la informació remesa per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, ha de comunicar a l'autoritat esmentada la informació oportuna sobre el projecte de l'entitat de pagament de prestar serveis de

pagament, a l'empara de l'exercici de la llibertat d'establiment. En particular, el Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, de conformitat amb l'article 22.2 del Reial decret llei 19/2018, ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen de l'entitat de pagament de qualsevol motiu raonable d'inquietud que susciti el projecte, en particular quan tingui motius raonables per sospitar que s'estan perpetrant o ja s'han perpetrat o intentat activitats de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, o que la contractació dels agents o l'establiment de la sucursal podrien augmentar el risc de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme.

Si, després de les comunicacions entre les dues autoritats, l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen estima favorablement la sol·licitud, s'ha de procedir a inscriure la sucursal en el Registre especial del Banc d'Espanya corresponent, moment a partir del qual l'entitat pot iniciar les seves activitats a Espanya.

3. Transcorregut un any des que s'ha notificat a l'entitat de pagament la recepció de la comunicació efectuada per la seva autoritat supervisora, sense que la sucursal hagi iniciat les seves activitats, el Banc d'Espanya ha d'anotar, si escau, la baixa en el Registre especial d'entitats de pagament i ho ha de notificar a l'autoritat supervisora de l'entitat de pagament perquè adopti les mesures que, si s'escau, consideri oportunes.

4. El que preveu aquest article s'aplica igualment als supòsits en què una entitat de pagament autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea pretengui prestar serveis de pagament a Espanya mitjançant la lliure prestació de serveis, directament o a través d'agents, sense perjudici de la normativa específica que recull el Reglament delegat (UE) 2017/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017.

Els agents d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les mateixes normes que les que estan obligats a observar els agents d'entitats de pagament espanyoles, de conformitat amb el que preveu l'article 14.

5. Qualsevol modificació de la informació comunicada de conformitat amb aquest article, s'ha de fer aplicant el procediment que aquest preveu.

6. El Banc d'Espanya ha de mantenir una relació actualitzada dels punts centrals de contacte a Espanya comunicats per les entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre que exerceixin activitats a Espanya per mitjà d'agents, de conformitat amb el règim que preveu l'article 23.8 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Article 10. *Sol·licitud d'exercici del dret d'establiment i lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea per entitats de pagament espanyoles.*

1. L'autorització com a entitat de pagament és vàlida en tots els estats membres i permet prestar serveis de pagament que estiguin coberts per l'autorització a tota la Unió Europea, en virtut de la lliure prestació de serveis o de la llibertat d'establiment.

Les entitats de pagament espanyoles que pretenguin, directament o mitjançant agents, exercir el dret de llibertat d'establiment en un Estat no membre de la Unió Europea han de sol·licitar prèviament una autorització al Banc d'Espanya, en la qual s'acompanyi, juntament amb la informació de l'Estat en el territori del qual pretenen establir la sucursal o prestar serveis en règim de lliure prestació i el domicili previst per a aquesta, un programa de les activitats que vulgui portar a terme, l'estructura d'organització de la sucursal i el nom i l'historial dels directius que proposa per a aquesta.

2. El Banc d'Espanya ha d'emetre una resolució motivada, en el termini màxim de dos mesos a partir de la recepció de tota la documentació. Quan la sol·licitud no s'hagi resolt en el termini previst anteriorment es pot entendre estimada.

3. El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud quan, a la vista d'aquesta i la informació addicional a què es refereix l'apartat 1, consideri que les estructures administratives o la situació financera de l'entitat de pagament no resulten adequades, o quan en el programa d'activitats es prevegi la prestació de serveis de pagament no autoritzats a l'entitat. També la pot denegar quan consideri que l'activitat de la sucursal no ha de quedar subjecta a un control efectiu per part de l'autoritat supervisora del país

d'acollida, o que hi ha obstacles legals o d'un altre tipus que impedeixin o dificultin el control i la inspecció de la sucursal per part del Banc d'Espanya.

4. Les entitats de pagament espanyoles que pretenguin, per primera vegada, directament o mitjançant agents, realitzar les seves activitats en règim de lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea han de sol·licitar l'autorització al Banc d'Espanya, i han d'acompanyar la sol·licitud amb el programa d'activitats que es proposen dur a terme i per a les quals estiguin autoritzades, un pla de negoci i una declaració responsable respecte a l'extensió de les activitats a realitzar en el país de destinació, i als procediments i polítiques de control intern, administratius i comptables implantats per l'entitat.

El Banc d'Espanya, en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud anterior, pot requerir informació addicional.

El Banc d'Espanya pot denegar l'autorització per a la prestació de serveis de pagament en un Estat no membre de la Unió Europea quan consideri que les estructures administratives, els procediments interns o la situació financera de l'entitat de pagament no són adequades, o quan en el programa d'activitats es prevegi la prestació de serveis de pagament no autoritzats a l'entitat.

5. Qualsevol modificació de les informacions a què es refereix aquest article ha de ser comunicada al Banc d'Espanya per l'entitat de pagament almenys un mes abans de dur-la a terme. No es pot portar a terme una modificació rellevant en el programa d'activitats de la sucursal si el Banc d'Espanya, dins del referit termini d'un mes, s'hi oposa mitjançant una resolució motivada, que ha de ser notificada a l'entitat. L'oposició esmentada s'ha de fundar en alguna de les causes esmentades en aquest article.

Article 11. *Creació o adquisició de participacions en entitats anàlogues a les entitats de pagament d'un Estat no membre de la Unió Europea.*

1. Les entitats de pagament espanyoles han de sol·licitar l'autorització prèvia del Banc d'Espanya sempre que l'import de la inversió prevista, de conformitat amb el que disposa la lletra a) de l'apartat 2, sigui igual o superior al deu per cent dels seus fons propis en els supòsits següents:

- a) Per a la creació d'una entitat anàloga a una entitat de pagament en un Estat no membre de la Unió Europea, i
- b) Per a l'adquisició d'una participació significativa o la presa de control, bé de manera directa, o bé a través d'entitats controlades per l'entitat de pagament espanyola, en una entitat anàloga a una entitat de pagament d'un Estat no membre de la Unió Europea.

2. En el cas de la creació, directament o indirectament, d'una entitat anàloga a una entitat de pagament en un Estat no membre de la Unió Europea, l'entitat de pagament espanyola que la pretengui crear ha d'acompanyar a la sol·licitud d'autorització que es presenti al Banc d'Espanya, almenys, la informació següent:

- a) Import de la inversió i del percentatge que representa la participació en el capital i en els drets de vot de l'entitat que es pretén crear, així com la indicació, si s'escau, de les entitats a través de les quals ha d'efectuar la inversió.
- b) La que preveuen els paràgrafs a), m), n) i o) de l'article 2.1.
- c) Descripció completa de la normativa aplicable a les entitats de pagament a l'Estat on s'hagi de constituir la nova entitat, així com de la normativa vigent en matèria fiscal i de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

3. En cas que s'hagi d'adquirir una participació significativa segons el que preveu l'article 17.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, d'una entitat anàloga a una entitat de pagament d'un Estat no membre de la Unió Europea, o es pretengui adquirir posteriorment el control d'aquesta, s'ha de presentar la informació que assenyala l'apartat anterior, si bé la que preveu la lletra b) es pot limitar a aquelles dades que tinguin un

caràcter públic. També cal indicar el termini previst per a la realització de la inversió, els comptes anuals dels dos últims exercicis de l'entitat participada i, si s'escau, els drets de l'entitat per tal de designar-ne representants en els òrgans d'administració i direcció.

4. En tot cas, els sol·licitants han d'aportar totes les dades, els informes o els antecedents que li demani el Banc d'Espanya, perquè aquest es pugui pronunciar adequadament i, en particular, els que permetin assegurar la supervisió efectiva consolidada del grup.

5. El Banc d'Espanya ha de resoldre sobre l'autorització en el termini de dos mesos a comptar des de la sol·licitud, o de la recepció de tota la informació requerida. Quan l'autorització no sigui concedida en el termini anteriorment previst, es pot entendre estimada.

El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud d'autorització quan:

- a) Atenent la situació financera de l'entitat de pagament o la seva capacitat de gestió, consideri que el projecte el pot afectar negativament.
- b) Vistes la localització i les característiques del projecte, no es pugui assegurar la supervisió efectiva del grup.
- c) L'activitat de l'entitat dominada no quedi subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional.

CAPÍTOL III

Règim dels agents i externalització de funcions

Article 12. *Concepte d'agent.*

Als efectes d'aquest Reial decret i de conformitat amb el que estableix l'article 3.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, s'entén per agent d'una entitat de pagament una persona física o jurídica que presta serveis de pagament en nom d'una entitat de pagament. No tenen aquesta consideració els mandatariis amb poders per a una operació específica, ni les persones lligades a l'entitat de pagament o el seu grup per una relació laboral.

El terme agent inclou qualsevol persona física o jurídica que presta serveis de pagament en nom d'una entitat de pagament, incloent qui els presta a compte d'aquell.

Article 13. *Obligacions de comunicació al Banc d'Espanya i registre dels agents.*

1. Les entitats de pagament espanyoles que tinguin el propòsit de prestar serveis de pagament a través d'agents han de comunicar al Banc d'Espanya la informació següent:

- a) La que preveu l'article 23.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.
- b) La relativa als procediments i òrgans de control intern i de comunicació que hagin d'utilitzar en les seves relacions amb els agents tant per prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, com per assegurar el compliment de la normativa sectorial aplicable. El Banc d'Espanya ha de donar trasllat d'aquests procediments al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.
- c) La relativa als procediments que hagin adoptat per seleccionar i formar als seus agents.

2. Quan el Banc d'Espanya rebí la informació de conformitat amb l'apartat anterior, i una vegada verificada aquesta, ha d'incloure l'agent de què es tracti en el Registre especial d'entitats de pagament que preveuen els articles 1.4 i 5.2, d'acord amb el procediment que preveu l'article 23.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

3. Quan una entitat de pagament espanyola pretengui prestar serveis de pagament en un altre Estat membre de la Unió Europea mitjançant la contractació d'agents, a més

del que indiquen els apartats precedents, ha de seguir el procediment que estableix l'article 22.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Adicionalment, quan una entitat de pagament espanyola pretengui utilitzar una xarxa permanent d'agents en l'Estat membre esmentat, ha de comunicar al Banc d'Espanya la identitat de les persones que són responsables de la gestió de la xarxa d'agents a l'Estat membre d'acollida, així com un domicili en aquest.

Article 14. *Responsabilitat de les entitats de pagament respecte dels actes portats a terme pels seus agents i condicions per a l'exercici d'activitat dels agents.*

1. Les entitats de pagament són responsables del compliment de les obligacions que estableixen aquest Reial decret i la resta de normativa aplicable, respecte dels actes realitzats pels seus agents, tant per si mateixos com per tercers en què aquests últims puguin, si s'escau, delegar. Han d'establir i aplicar les polítiques i els procediments de control adequats a aquests efectes, així com efectuar controls dels actes portats a terme pels seus agents almenys una vegada l'any.

2. Les entitats de pagament i els seus agents estan sotmesos a les condicions següents en l'exercici de la seva activitat i en interès de la transparència davant dels usuaris:

a) Ha de ser posada a disposició del públic a la seva pàgina web, en cas de tenir-ne, una relació de tots els seus agents actualitzada degudament i en què consti l'abast de la representació concedida. La relació esmentada ha de figurar igualment com a annex a la memòria compresa en els comptes anuals.

b) Les entitats de pagament han d'assegurar que els agents que actuïn en nom seu nom n'informin els usuaris de serveis de pagament. A aquests efectes, les entitats de pagament han d'exigir dels seus agents que posin de manifest el caràcter de tals en els contractes d'agència i en qualssevol relacions que estableixin amb els usuaris, identificant de forma inequívoca l'entitat que representin.

c) Quan una entitat de pagament apoderi un agent que tingui poder vigent atorgat per una altra, la nova entitat ha d'exigir a l'agent que assabenti els usuaris de servei de pagament, fins i tot els potencials, del seu doble apoderament de manera que, quan coincideixin els serveis, els usuaris puguin prendre una decisió raonada sobre el proveïdor a elegir.

Article 15. *Externalització de funcions.*

1. L'externalització de funcions operatives importants per a la seva realització per tercers proveïdors, formin part del grup o no, no pot suposar un buidatge complet de contingut de l'activitat general de l'entitat, ni afectar significativament la qualitat del control intern de les funcions esmentades per part de l'entitat, ni menyscar les facultats de supervisió del Banc d'Espanya sobre les funcions que les entitats de pagament realitzen a través de proveïdors, incloent-hi, quan n'hi hagi, els canvis de proveïdor dels serveis.

El terme externalització inclou tant la delegació de la realització de funcions operatives per un tercer, com les successives delegacions que aquest, si s'escau, pugui fer.

A aquests efectes, es considera que una funció operativa és important si una anomalia o deficiència en la seva execució pot afectar de manera substancial la capacitat de l'entitat per complir permanentment les condicions que es deriven de la seva autorització, o les seves altres obligacions en el marc del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre i d'aquest Reial decret, o afectar els resultats financers, la solidesa o la continuïtat dels seus serveis de pagament, i la confidencialitat de la informació que maneja.

2. Quan s'externalitzin funcions operatives importants relacionades amb els serveis de pagament, o es produeixin canvis en una externalització comunicada prèviament, inclosos els sistemes informàtics, l'entitat de pagament ho ha de comunicar al Banc

d'Espanya almenys amb un mes d'antelació a l'adopció de la mesura o a l'efectivitat de l'externalització. Aquesta comunicació s'ha d'acompanyar de:

- a) Informació detallada sobre les característiques de l'externalització, incloent-hi, en tot cas, els contractes en què aquesta se substancia, així com una autoavaluació del i potencial impacte de qualsevol risc en què incorri.
- b) La identitat de l'empresa amb la qual es pretén contractar.
- c) Qualsevol altra informació oportuna que es consideri rellevant i li sigui requerida expressament pel Banc d'Espanya.

En el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació amb tota la informació necessària, el Banc d'Espanya pot, motivadament, establir limitacions o oposar-se a l'externalització quan aprecii que no se satisfà el que aquest article estableix.

3. Les externalitzacions de funcions operatives no importants, o qualsevol modificació d'aquestes, han de ser comunicades al Banc d'Espanya per l'entitat de pagament en el termini d'un mes a comptar des del moment en què aquestes tinguin efectivitat.

4. En tot cas, quan s'externalitzin funcions operatives importants, aquestes:

- a) No han de suposar en cap cas el trasllat de responsabilitat per part de l'alta direcció.
- b) No han d'alterar les relacions i les obligacions de l'entitat de conformitat amb la legislació vigent respecte als seus usuaris ni respecte al Banc d'Espanya.
- c) No han d'anar en detriment de les condicions que ha de complir l'entitat de pagament per rebre i conservar l'autorització de conformitat amb aquest Reial decret.
- d) No han de donar lloc a la supressió o modificació de cap de les condicions restants a les quals s'hagi supeditat l'autorització de l'entitat de pagament.
- e) L'acord d'entre l'entitat de pagament i el tercer, o entre aquest i proveïdors diferents de l'entitat de pagament, s'ha de plasmar en un contracte escrit en què es s'han de concretar els drets i les obligacions de les parts. El contracte esmentat ha d'incloure una clàusula que prevegi l'accés directe i sense restriccions de l'entitat i del Banc d'Espanya a la informació de l'entitat en poder dels tercers, així com la possibilitat de verificar, en els mateixos locals d'aquests, la idoneïtat dels sistemes, les eines o les aplicacions utilitzats en la prestació de funcions externalitzades. Addicionalment, si el tercer està radicat a l'estranger, cal incloure una clàusula que especifiqui la jurisdicció del país a la qual està subjecte el contracte, de manera que l'entitat conegui els riscos legals potencials en què pot incórrer en cas de conflicte.

CAPÍTOL IV

Requisits de garantia, requeriments de fons propis i limitacions operatives dels comptes de pagament

Article 16. *Requisits de garantia.*

1. Les entitats de pagament que prestin els serveis que assenyalen les lletres a) a f) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, han de salvaguardar els fons rebuts dels usuaris de serveis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de serveis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, i s'han de subjectar a un dels dos procediments que estableix l'article 21.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre. L'entitat ha de notificar al Banc d'Espanya el canvi de mètode de salvaguarda, de conformitat amb el procediment de l'article 6.

El procediment adoptat per cada entitat de pagament ha de figurar en el Registre especial d'entitats de pagament del Banc d'Espanya, així com en els contractes marc que les entitats de pagament subscriuen amb els usuaris de serveis de pagament o en les condicions d'ús dels serveis. El canvi del sistema de salvaguarda, encara que no el canvi de garant, s'ha de subjectar al règim que preveu l'article 33.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, sobre la modificació de les condicions del contracte marc.

L'entitat de pagament ha de fer públic el sistema de salvaguarda escollit en termes clars i fàcilment accessibles, a la seva pàgina web, quan en disposi, i en qualsevol publicitat que faci sobre els serveis de pagament.

2. En cas que les entitats de pagament optin pel procediment que assenyala l'article 21.1.a) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, els fons dipositats en el compte separat poden ser superiors als fons rebuts dels usuaris de serveis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de serveis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, únicament quan aquesta circumstància, així com l'import de l'excés, s'hagi comunicat al Banc d'Espanya almenys amb un mes d'antelació i l'entitat de pagament compti, en tot moment, amb fons propis suficients per seguir complint els seus requeriments de capital i fons propis, una vegada deduït aquest import d'aquests. L'import de fons a deduir s'ha de fer constar a la memòria de comptes anuals de l'entitat de pagament.

Es consideren actius segurs, líquids i de baix risc als efectes del que preveu l'article 21.1.a) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre:

a) Dipòsits a la vista en entitats de crèdit sotmeses a supervisió prudencial i domiciliades en estats membres de la Unió Europea. La denominació d'aquests dipòsits ha de fer menció expressa a la seva condició de «saldos de clients d'entitat de pagament».

b) Actius que tinguin una ponderació nul·la als efectes del risc de crèdit, de conformitat amb el que preveu l'article 114 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

3. Quan les entitats optin pel procediment que assenyala l'article 21.1.b) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, la pòlissa d'assegurança o la garantia comparable d'una entitat asseguradora o d'una entitat de crèdit han de complir en tot cas les condicions següents:

a) La garantia ha de ser directa i a primer requeriment. Els termes de l'assegurança han de tenir un efecte equivalent.

b) L'abast de la garantia o assegurança ha d'estar definida amb claredat i ser jurídicament vàlida i eficaç.

c) La garantia o assegurança ha d'arribar a tots els serveis de pagament que enumeren els apartats a) a f) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre i ha de cobrir la totalitat dels fons pertanyents als usuaris de serveis de pagament que estiguin en poder de l'entitat de pagament, inclosos els corresponents a situacions transitòries per operacions de tràfic, en el moment en què es dicti la interlocutòria de declaració de concurs, en cas que es produeixi. Ha de cobrir així mateix els fons en poder dels agents de l'entitat de pagament.

d) Sense perjudici del que estableixen els articles 10, 12 i 15 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, l'acord de garantia o assegurança no pot contenir cap clàusula el compliment de la qual escapi del control directe de l'entitat de pagament i que permeti al proveïdor de la garantia o assegurança, cancel·lar unilateralment o reduir el venciment de la garantia esmentada o assegurança. De manera similar, les garanties comparables no poden contenir el tipus de clàusules esmentat.

e) La garantia o assegurança s'ha de fer efectiva en cas que hagi estat dictada una interlocutòria de declaració de concurs de l'entitat de pagament. Declarat el concurs, i llevat que l'administració concursal disposi una altra cosa, els serveis de pagament que s'hagin sol·licitat a l'entitat de pagament han de ser executats immediatament.

f) L'entitat de crèdit o asseguradora que presti la garantia o assegurança esmentats en aquest apartat ha d'estar autoritzada per prestar serveis a Espanya, i no pot pertànyer al mateix grup, d'acord amb el que disposa l'article 42 del Codi de comerç, que l'entitat de pagament garantida o assegurada.

Article 17. *Fons propis.*

Els fons propis de l'entitat de pagament, i entenent com a tals els que defineix l'article 3.20) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, no poden ser inferiors a la quantitat més gran que resulti d'aplicar l'article 19 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, sobre capital inicial mínim, i l'article 18 d'aquest Reial decret.

Article 18. *Càlcul dels requeriments de fons propis.*

1. Sense perjudici dels requisits de capital inicial a què es refereix l'article 2.1.c) i de les facultats del Banc d'Espanya en els articles 19.2 i 20.3.d) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, les entitats de pagament, excepte les que ofereixin únicament els serveis que preveuen les lletres g), o h) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, o tots dos, han de tenir permanentment fons propis calculats d'acord amb algun dels tres mètodes que recull l'annex.

2. Cada tres anys, el mes de gener corresponent, l'entitat de pagament, de conformitat amb el que recull l'article 19.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, ha de comunicar al Banc d'Espanya quin dels tres mètodes que l'annex recull aplica per al càlcul dels fons propis durant els tres exercicis següents. No obstant això, el Banc d'Espanya, sobre la base de l'avaluació dels processos de gestió del risc, les bases de dades dels riscos de pèrdues i els mecanismes de control intern de l'entitat de pagament, pot limitar de manera excepcional i motivada l'aplicació d'algun dels tres mètodes que recull l'annex.

3. El Banc d'Espanya ha de dictar les disposicions de desplegament necessàries per determinar les partides comptables que calgui incloure als efectes del càlcul dels requeriments de fons propis que preveu aquest article.

Article 19. *Adopció de mesures per assegurar el compliment de les normes relatives a fons propis.*

1. Quan una entitat de pagament presenti un dèficit de fons propis respecte dels exigits de conformitat amb aquest Reial decret, l'entitat n'ha d'informar amb caràcter immediat al Banc d'Espanya i ha de presentar en el termini d'un mes, a comptar de la comunicació de la informació anterior al Banc d'Espanya, un programa en què es concretin els plans per assegurar el compliment dels requisits sobre fons propis, excepte si la situació s'ha corregit en aquest període. El programa ha de contenir, almenys, els aspectes següents:

- a) La identificació de les causes determinants de l'incompliment;
- b) Un pla per assegurar el compliment dels requisits sobre fons propis, que pot incloure la limitació al desenvolupament d'activitats que suposin riscos elevats, la desinversió en actius concrets, o mesures per a l'augment del nivell de fons propis. El pla esmentat ha de contenir així mateix els terminis previsibles per assegurar el compliment dels requisits sobre fons propis.

El programa esmentat ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries per garantir el retorn als nivells mínims de fons propis exigibles. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït una resolució expressa.

2. Quan el Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveu l'article 19.2.b) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, obligui una entitat de pagament a mantenir fons propis addicionals als exigits segons l'article 18, i de l'exigència esmentada resulti que els fons propis de l'entitat són insuficients, l'entitat ha de presentar en el termini d'un mes, a comptar de la comunicació de la seva decisió pel Banc d'Espanya, un programa en què es concretin els plans per complir el requeriment addicional, excepte si la situació s'ha corregit en aquest període. El programa esmentat ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya,

que pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la seva presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït una resolució expressa.

Article 20. *Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes relatives a fons propis.*

1. Quan una entitat de pagament presenti un dèficit de fons propis superior al 20 per cent dels requerits en virtut del que disposa aquest Reial decret, l'entitat ha de destinar a reserves la totalitat dels beneficis o excedents nets, llevat que el Banc d'Espanya autoritzi una altra cosa, en aprovar el programa de retorn al compliment al qual es refereix l'article anterior.

2. Quan el dèficit de fons propis sigui igual o inferior al 20 per cent, l'entitat ha de sotmetre la seva distribució de resultats a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, que ha d'establir el percentatge mínim a destinar a reserves, atenent el programa presentat per assegurar el compliment de l'article 17.

L'autorització del Banc d'Espanya s'entén atorgada si transcorregut un mes des de la sol·licitud no ha recaigut cap resolució expressa.

3. El Banc d'Espanya pot dictar les disposicions de desplegament necessàries per establir els termes en què, si s'escau, les limitacions al repartiment de dividendes a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article es poden aplicar a les filials instrumentals o financeres d'una entitat de pagament.

4. El que disposen aquest article i el precedent s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan escaigui, del règim sancionador que preveu el títol IV del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Article 21. *Comptes de pagament.*

1. Les limitacions operatives dels comptes de pagament de les entitats de pagament que presten els serveis de les lletres a) a f) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, que preveuen tant aquest article com l'article 20.2 del Reial decret llei esmentat, han de figurar destacades convenientment, tant en la informació i condicions relatives a la prestació de serveis de pagament a què es refereix l'article 29 del Reial decret llei esmentat i la seva normativa de desplegament, com en els contractes marc corresponents que es formalitzin amb els usuaris de serveis de pagament.

2. Sense perjudici del que disposa l'article 20.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, en relació amb la concessió de crèdits per part de les entitats de pagament, els comptes de pagament d'aquestes entitats únicament poden presentar saldo deutor com a resultat de la prestació de serveis de pagament iniciats pel beneficiari d'aquests, però mai per operacions de pagament iniciades directament per l'ordenant titular del compte de pagament.

Els saldos deutors dels comptes de pagament s'han de reposar en el termini màxim d'un mes i el seu import no pot excedir, en cap moment, la quantia de 600 euros.

Article 22. *Concessió de crèdits.*

1. L'activitat de crèdit que assenyalen l'article 20.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i l'article 8.1.b) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic, s'ha de subjectar a les disposicions de transparència i protecció del client que preveuen l'article 5 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i les seves normes de desplegament, així com la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum.

2. L'entitat de pagament pot formalitzar el crèdit a què es refereix l'article 20.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, tant en el mateix moment de l'execució de l'ordre de pagament en relació amb la qual es concedeix, com amb posterioritat.

CAPÍTOL V

Entitats de pagament de caràcter híbrid i deure de constitució d'una entitat de pagament separada

Article 23. *Entitats de pagament de caràcter híbrid.*

1. Les entitats de pagament que, a més de prestar serveis de pagament de conformitat amb l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, desenvolupin alguna altra activitat econòmica el volum de negoci de la qual sigui rellevant en termes de riscos o de beneficis obtinguts, segons el parer del Banc d'Espanya, d'acord amb el que estableix l'article 20.1.c) del Reial decret llei esmentat, tenen caràcter híbrid.

2. Juntament amb el règim jurídic de les entitats de pagament, són d'aplicació a les entitats de pagament que tinguin caràcter híbrid les previsions específiques següents:

a) Respecte als requisits de la sol·licitud:

1r La informació sobre els directors generals a què es refereix l'article 2.1.n), s'ha de presentar distingint entre els que hagin de tenir responsabilitat directa en la prestació de serveis de pagament i els restants.

2n La informació a què es refereixen les lletres e), k) i l) de l'article 2.1 ha d'especificar els procediments i estructures organitzatives destinats a evitar que els riscos de les activitats econòmiques del sol·licitant o de l'entitat de pagament puguin afectar els interessos dels usuaris de serveis de pagament o el compliment de les normes sectorials i de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme aplicables.

3r L'entitat de pagament ha d'aportar informació suficient sobre les activitats econòmiques que realitza o pretén realitzar i que determinen el seu caràcter híbrid, així com una previsió de la seva evolució en els tres anys propers.

S'ha acompanyar, així mateix, de la informació sobre l'eventual vinculació, comercial, operativa, o de qualsevol altra naturalesa, entre les activitats esmentades i les de pagament per a les quals se sol·licita autorització, així com sobre els mecanismes que assegurin la separació de les responsabilitats adquirides en l'exercici de les activitats de pagament.

b) En allò que concerneix la modificació dels estatuts socials, només requereixen l'autorització prèvia de conformitat amb el que preveu l'article 6, les modificacions que afectin o puguin afectar l'activitat de prestació de serveis de pagament.

c) Respecte a la supervisió:

1r En l'exercici de les facultats de control i inspecció de les entitats de pagament que l'article 26.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, atribueix al Banc d'Espanya, aquest pot sol·licitar de les entitats de pagament híbrides la informació sobre les activitats econòmiques que realitza o pretén realitzar, que determinen la seva qualificació com a tals i que siguin rellevants per a l'exercici de la seva funció de supervisió.

2n Les obligacions de secret professional s'han d'observar així mateix en relació amb la informació a què es refereix la lletra anterior.

d) Quant a la comptabilitat, la informació separada a la memòria dels comptes anuals a què es refereix l'article 25.4 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, ha de disposar d'un detall suficient en els termes que estableixi el Banc d'Espanya, per assegurar la seva fàcil conciliació amb els estats reservats que aquest determini i permetre una comparació adequada amb la informació pública proporcionada per les restants entitats de pagament.

Article 24. *Deure de constitució d'una entitat de pagament separada.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 20.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, una entitat de pagament de caràcter híbrid ha de constituir una entitat separada per a l'activitat dels serveis de pagament, en cas que el Banc d'Espanya així ho

exigeixi pel fet d'apreciar que les activitats de l'entitat de pagament en relació amb serveis diferents dels de pagament perjudiquin o puguin perjudicar, bé la solidesa financera de l'entitat de pagament, bé la capacitat de les autoritats competents per supervisar el compliment de les obligacions establertes per a l'entitat de pagament.

2. El Banc d'Espanya ha de dictar una resolució sobre el deure de constituir una entitat de pagament separada, amb l'audiència prèvia de l'entitat interessada, i ho ha de notificar, fent constar les condicions per a la constitució de l'entitat de pagament separada, determinant quines activitats de les que no preveu l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, perjudiquen o poden perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament o la capacitat del Banc d'Espanya per supervisar el compliment de les obligacions que estableix la normativa aplicable, o qualsevol altre punt la reforma del qual es consideri necessària per garantir el compliment de les obligacions esmentades.

3. En el termini de tres mesos a comptar de la data de notificació de la resolució del Banc d'Espanya que estableixi el deure de constituir una entitat de pagament separada, l'entitat de pagament de caràcter híbrid ha de presentar la sol·licitud d'autorització corresponent de la nova entitat de pagament separada, que s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix l'article 1.

La sol·licitud d'autorització l'ha de resoldre el Banc d'Espanya dins dels tres mesos següents a la seva recepció o en el moment en què es completi la documentació exigible. La sol·licitud d'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat cap resolució expressa.

Transcorregut el termini de tres mesos des de la notificació de la resolució sobre el deure de constituir una entitat de pagament separada sense que s'hagi presentat la sol·licitud d'autorització anterior o desestimada aquesta i en cas que l'entitat de pagament de caràcter híbrid no hagi cessat les seves activitats en el termini esmentat, l'autorització concedida a aquesta pot ser revocada en virtut del que preveu l'article 18.1.g) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

Una vegada constituïda l'entitat separada, la transferència d'activitats s'ha de dur a terme en el termini màxim de tres mesos des de l'autorització.

CAPÍTOL VI

Altres disposicions relatives al règim jurídic dels serveis de pagament

Article 25. Xarxes limitades.

1. En virtut de l'article 4.k) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, no estan subjectes a la normativa reguladora dels serveis de pagament els serveis que es basin en instruments de pagament específics que només es poden utilitzar de manera limitada i que compleixin alguna de les condicions següents:

a) Instruments que permeten al titular adquirir béns o serveis únicament en els locals de l'emissor o dins d'una xarxa limitada de proveïdors de serveis en virtut d'un acord comercial directe amb un emissor professional.

Es considera que l'ús d'un instrument de pagament se circumscriu a una xarxa limitada si només es pot utilitzar per a l'adquisició de béns i serveis en un determinat establiment detallista o en una cadena determinada d'establiments detallistes proveïdors de béns o serveis.

b) Instruments que únicament es poden utilitzar per adquirir una gamma molt limitada de béns o serveis, funcionalment connectats entre sí, sigui quina sigui la localització del punt de venda, física o a internet.

c) Instruments la validesa dels quals està limitada al territori nacional, facilitats a petició d'una empresa o entitat del sector públic, que estan regulats per una autoritat pública amb fins socials o fiscals específics i que serveixen per adquirir béns i serveis concrets de proveïdors que han subscrit un acord comercial amb l'emissor.

2. Els proveïdors de béns i serveis incorporats a una xarxa limitada han d'haver subscrit un contracte directament amb l'emissor professional en virtut del qual es reconeixin les obligacions comunes a tots ells per a l'acceptació de l'instrument de pagament específic i els drets dels seus usuaris d'aquests que, en tot cas, han de ser idèntics, independentment del proveïdor del bé o servei.

3. En qualsevol cas, no ha de ser possible, emparant-se en l'excepció que preveu l'article 4.k) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, utilitzar el mateix instrument per efectuar operacions de pagament als efectes de l'adquisició de béns i serveis dins de més d'una xarxa limitada.

Així mateix, sense perjudici del que preveu l'apartat 4, als instruments que es puguin utilitzar per comprar en establiments de comerciants afiliats, els és aplicable la normativa reguladora dels serveis de pagament, i no es poden emparar en el que preveu l'article 4.k) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, per quedar-ne exclosos.

En cas que un instrument de pagament amb fins específics es converteixi en un instrument amb fins més generals, s'ha d'entendre inclòs dins de l'àmbit d'aplicació de la normativa reguladora dels serveis de pagament. L'emissor de l'instrument de pagament ha de comunicar expressament aquesta circumstància a l'usuari de serveis de pagament, i informar-lo dels seus drets i obligacions en relació amb l'instrument de pagament i, si s'escau, li ha de proposar la modificació de les condicions contractuals en allò que sigui necessari per adaptar-les al que aquesta preveu, tot això de conformitat amb el que preveu l'article 33 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, sobre la modificació de les condicions del contracte marc, i les seves normes de desplegament, i sol·licitar la pertinent autorització.

4. L'exclusió de l'article 4.k) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, és aplicable als bons de menjador, targetes restaurant o qualsevol altre instrument de pagament similar, lliurat per l'ocupador a un treballador per a l'abonament d'una retribució en espècie, en els termes i amb els requisits que recull l'article 45, excepte l'apartat 2.1r del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.

Article 26. *Operacions de pagament d'un proveïdor de xarxes o serveis de comunicació electrònica.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 4.l).2n del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, tenen també la consideració d'operacions de pagament d'un proveïdor de xarxes o serveis de comunicació electrònica, incloent-hi les operacions entre persones diferents del proveïdor i el subscriptor, dutes a terme amb caràcter addicional a la prestació de serveis de comunicació electrònica a favor d'un subscriptor de la xarxa o servei, les realitzades des de o a través d'un dispositiu electrònic i carregades a la factura corresponent i que suposin el pagament de serveis de mobilitat urbana, incloent-hi els d'ús compartit, així com d'entrades a serveis de caràcter cultural, com ara museus, exposicions, i altres de similars a les esmentades, segons el parer del Banc d'Espanya.

2. Les obligacions a què es refereix l'article 6.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, afecten únicament el proveïdor de xarxes o serveis de comunicació electrònica.

CAPÍTOL VII

Règim sancionador, supervisió i obligacions d'informació dels proveïdors de serveis de pagament

Article 27. *Règim sancionador.*

1. Als proveïdors de serveis de pagament, així com als qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, els és d'aplicació directa el règim sancionador que estableixen el títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny, així com el Reial decret 2119/1993, de 3 de desembre, sobre el procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els

mercats financers, de conformitat amb el que preveu l'article 71 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

El règim esmentat s'aplica igualment a les persones físiques o jurídiques que posseïxin una participació significativa en el proveïdor de serveis de pagament, segons el que preveu l'article 17 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i a les que, tenint nacionalitat espanyola, controlin un proveïdor de serveis de pagament d'un altre Estat membre de la Unió Europea, de conformitat amb el que estableix l'article 89.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny. La responsabilitat també ateny els qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció en les entitats responsables.

2. El Banc d'Espanya ha de comunicar al Registre mercantil les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació imposades a les persones que assenyala l'apartat anterior, una vegada siguin executives, per tal que s'hi facin constar, de conformitat amb el que preveu l'article 115 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

3. Qualsevol mesura adoptada pel Banc d'Espanya que impliqui sancions o restriccions de l'exercici de la lliure prestació de serveis o la llibertat d'establiment ha d'estar degudament motivada, de conformitat amb el que preveu l'article 35 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i ser notificada a l'entitat de pagament afectada, d'acord amb el que preveuen l'article 40 i següents de la Llei esmentada.

4. De conformitat amb el que preveu l'article 26.7 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereix l'article esmentat són susceptibles de recurs d'alçada davant la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa.

Contra la resolució del recurs d'alçada es pot interposar un recurs contenciós administratiu, de conformitat amb el que disposa la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 28. *Supervisió i cooperació amb autoritats competents d'altres estats membres.*

1. A fi de poder portar a terme els controls i aplicar les mesures necessàries per a la supervisió de les entitats de pagament autoritzades o registrades a Espanya que exerceixin el dret d'establiment o la lliure prestació de serveis en un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de cooperar amb les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida esmentat.

En el marc d'aquesta cooperació, el Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida sempre que hagi d'efectuar inspeccions sobre el terreny en el territori d'aquest últim. No obstant això, el Banc d'Espanya pot delegar en les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida la tasca de realitzar inspeccions sobre el terreny a les entitats de pagament.

El Banc d'Espanya, per delegació de les autoritats competents de l'Estat membre de la Unió Europea d'origen de l'entitat de pagament, pot realitzar inspeccions sobre el terreny a les entitats de pagament que exerceixin la seva activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

2. Si el Banc d'Espanya considera que, en un cas concret, la cooperació transfronterera amb les autoritats competents d'un altre Estat membre respecte de les qüestions a què es refereixen l'article 22, els apartats 4 a 10 de l'article 26, i l'article 27 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, no ha complert les condicions de les disposicions esmentades, pot posar l'assumpte en coneixement de l'Autoritat Bancària Europea i demanar-li ajuda de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió.

Article 29. *Informació sobre l'estructura de capital de les entitats de pagament.*

1. Les entitats de pagament han d'informar el Banc d'Espanya, tan aviat la coneguin, de qualsevol adquisició o cessió de participacions en el seu capital que traspassi algun dels nivells que assenyalava l'article 17 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

2. Independentment del que preveu l'apartat 1, les entitats de pagament han de remetre al Banc d'Espanya semestralment, en la forma i condicions que aquest determini, la informació sobre les entitats financeres que tinguin, directament o indirectament, participacions en el seu capital, així com sobre qualsevol persona física o jurídica que tingui almenys un 2,5 per cent del seu capital.

3. L'adquisició de participacions significatives sense mediar cap notificació prèvia al Banc d'Espanya i les realitzades sense haver transcorregut el termini per a la seva avaluació o amb l'oposició expressa del Banc d'Espanya, produeixen els efectes que preveu l'article 20 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

Adicionalment, el Banc d'Espanya ha d'informar els interessats i l'entitat de pagament, indicant-los mitjançant el requeriment oportú, la necessitat que procedeixin a reduir la seva participació a fi d'evitar l'inici de l'expedient de revocació de l'autorització corresponent, així com qualsevol mesura addicional que mentrestant, haurien d'adoptar per evitar que la influència exercida per aquestes persones pugui resultar en detriment de la gestió sana i prudent de l'entitat. Transcorregut el termini que estableixi en cada cas el Banc d'Espanya sense que els interessats hagin reduït la seva participació, el Banc d'Espanya pot iniciar el corresponent expedient de revocació de l'autorització.

Article 30. *Obligacions d'informació en matèria de conducta.*

Les entitats de pagament han de remetre al Banc d'Espanya, amb la forma i la periodicitat que aquest requereixi, que ha de ser almenys anual, els estats i la informació que consideri necessaris per complir amb la funció de supervisió de les normes de conducta que són aplicables a les entitats de pagament. Aquests estats i informació poden tenir caràcter públic o reservat, segons estableixi el Banc d'Espanya.

Disposició addicional primera. *Comunicació dels administradors d'entitats de pagament de caràcter híbrid i les entitats de diner electrònic de caràcter híbrid.*

Les entitats de pagament de caràcter híbrid i les entitats de diner electrònic de caràcter híbrid han de comunicar al Banc d'Espanya, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, tots els administradors que es trobin en l'exercici del càrrec i que no constin inscrits en el Registre d'alts càrrecs del Banc d'Espanya, en no ser obligatòria amb anterioritat la seva inscripció en el Registre esmentat. Llevat que hi hagi una prova en contra, es presumeix que els administradors esmentats tenen l'honorabilitat, l'experiència i els coneixements adequats per al desenvolupament de les seves funcions.

Disposició addicional segona. *Serveis d'atenció al client.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament estan obligats a rebre i resoldre les queixes i reclamacions que els seus usuaris de serveis de pagament els puguin presentar, relacionats amb els drets i obligacions que es deriven dels títols II i III del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre. A aquests efectes, els proveïdors de serveis de pagament han de comptar amb un departament o servei d'atenció al client encarregat de rebre i resoldre les queixes i reclamacions.

2. Aquests proveïdors de serveis de pagament, bé individualment, bé agrupats per branques d'activitat, proximitat geogràfica, volum de negoci o qualsevol altre criteri, poden designar un defensor del client, que ha de ser una entitat o un expert independent de prestigi reconegut, i a qui correspon rebre i resoldre els tipus de queixes i reclamacions que se sotmetin a la seva decisió en el marc del que disposi el seu reglament de

funcionament, així com promoure el compliment del que preveuen els títols II i III del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

La decisió del defensor del client favorable a la reclamació vincula el proveïdor de serveis de pagament. Aquesta vinculació no és obstacle a la plenitud de tutela judicial, al recurs a altres mecanismes de solució de conflictes, ni a la protecció administrativa.

3. La queixa o reclamació la poden presentar els usuaris de serveis de pagament en paper o, si així ho acorden el proveïdor i l'usuari, en un altre suport durador. La resolució del departament o servei d'atenció al client ha de tractar totes les qüestions plantejades per l'usuari de serveis de pagament a tot tardar en quinze dies hàbils, a comptar de la recepció de la queixa o reclamació.

En situacions excepcionals, si no es pot oferir una resposta en el termini de quinze dies hàbils per raons alienes a la voluntat del proveïdor de serveis de pagament, aquest ha d'enviar una resposta provisional, en què indiqui clarament els motius del retard de la contestació a la queixa o reclamació i especifiqui el termini en el qual l'usuari dels serveis de pagament ha de rebre la resposta definitiva. En qualsevol cas, el termini per a la recepció de la resposta definitiva no pot excedir d'un mes a comptar de la recepció de la queixa o reclamació.

4. Els serveis d'atenció al client i el defensor del client han de publicar anualment una memòria, que ha de contenir un resum amb els aspectes més destacables de la seva actuació durant l'exercici que correspongui.

5. S'habilita la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa per desplegar els requisits que ha de complir el departament o servei d'atenció al client i el defensor del client dels proveïdors de serveis de pagament, el procediment al qual s'ha de sotmetre la resolució de les reclamacions, i pot amb aquesta finalitat exigir, si s'escau, les mesures de separació adequades dels seus integrants dels restants serveis comercials o operatius de les entitats, el procediment de verificació administrativa del reglament de funcionament o qualssevol altres característiques del servei d'atenció al client i el defensor del client, i el contingut mínim que ha de tenir la memòria anual del servei d'atenció al client i el defensor del client.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret. En particular, queda derogat el Reial decret 712/2010, de 28 de maig, de règim jurídic dels serveis de pagament i de les entitats de pagament.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les competències exclusives sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 778/2012, de 4 de maig, de règim jurídic de les entitats de diner electrònic.*

El Reial decret 778/2012, de 4 de maig, de règim jurídic de les entitats de diner electrònic queda modificat de la manera següent:

U. L'article 1 queda redactat:

«Article 1. *Règim d'autorització i registre de les entitats de diner electrònic.*

1. Qualsevol persona que es proposi exercir l'activitat d'emissió de diner electrònic ha d'obtenir una autorització com a entitat de diner electrònic amb anterioritat a la prestació dels serveis esmentats, excepte les que recull l'article 2.1, lletres a), c), d) i e), de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic, en els

termes que estableixen els apartats següents i de conformitat amb el que disposa l'article 4.1 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol.

Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de les entitats de diner electrònic, així com l'establiment a Espanya de sucursals d'entitats anàlogues a entitats de diner electrònic autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea, quan la informació i les proves que acompanyin la sol·licitud compleixin tots els requisits establerts. En l'autorització s'han d'especificar les activitats que pot realitzar l'entitat de diner electrònic, d'acord amb el programa d'activitats presentat per l'entitat. Només es concedeix una autorització a les persones jurídiques establertes en un Estat membre.

2. La sol·licitud d'autorització ha de ser resolta dins dels tres mesos següents a la seva recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible. La sol·licitud d'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si, transcorregut el termini màxim esmentat, no s'ha notificat resolució expressa, sense perjudici del deure de dictar-la i notificar-la. La denegació de l'autorització ha de ser motivada de conformitat amb el que estableixen l'article 4.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juny, i aquest Reial decret.

3. El Banc d'Espanya ha de comunicar al final de cada trimestre a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional del Ministeri d'Economia i Empresa la informació següent:

a) Identitat del sol·licitant, incloent la denominació social proposada per a l'entitat de diner electrònic, el domicili social i l'adreça de l'administració central.

b) Data de la sol·licitud d'autorització, per a la creació d'una entitat de diner electrònic i, si s'escau, de la sol·licitud de renúncia o revocació d'aquesta, de la sol·licitud d'ampliació d'activitats, així com de la sol·licitud de modificacions estructurals en què intervingui una entitat de diner electrònic i, al seu moment, data de la resolució recaiguda en el procediment, així com el seu caràcter estimatori o desestimatori.

c) El programa d'activitats que l'entitat pretén portar a terme, incloent-hi, si s'escau, el servei o serveis de pagament que també se sol·liciti prestar, així com els serveis auxiliars o estretament relacionats amb aquests.

d) El grau d'innovació financera de base tecnològica que comporta el model de negoci proposat respecte a les pràctiques del mercat, així com una descripció d'aquest, en cas que el grau d'innovació es pugui considerar alt, segons el parer del Banc d'Espanya. Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per innovació financera de base tecnològica la que pugui donar lloc a nous models de negoci, aplicacions, processos o productes amb incidència sobre els mercats financers, la prestació de serveis financers i complementaris o el desenvolupament de les funcions públiques en l'àmbit financer.

e) Qualsevol variació en la informació remesa a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional del Ministeri d'Economia i Empresa amb motiu de la comunicació de l'inici de l'expedient.

4. Una vegada obtinguda l'autorització i després d'inscriure's en el Registre mercantil, les entitats de diner electrònic, abans d'iniciar les seves activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial d'entitats de diner electrònic del Banc d'Espanya, de conformitat amb el que disposen l'article 4.3 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol i l'article 5 d'aquest Reial decret.

5. En cas que el control de l'entitat de diner electrònic, en els termes que preveu l'article 42 del Codi de comerç, l'hagi d'exercir una entitat de diner electrònic, una entitat de crèdit, una entitat de pagament, una empresa de serveis d'inversió o una empresa d'assegurances o reassurances autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea o les persones físiques o jurídiques, que al seu torn, en

controlin una, el Banc d'Espanya, abans d'atorgar l'autorització a què es refereix l'apartat 1, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió de les entitats esmentades.

En cas que el control esmentat l'hagi d'exercir una persona física o jurídica, es tracti o no d'una entitat regulada, domiciliada o autoritzada en un país que no sigui membre de la Unió Europea, es pot exigir dels qui la controlin la prestació d'una garantia que abasti la totalitat de les activitats autoritzades de l'entitat que es pretén crear».

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Sol·licituds d'autorització.*

1. La sol·licitud d'autorització per a la creació d'una entitat de diner electrònic s'ha d'adreçar al Banc d'Espanya, acompanyada dels següents documents justificatius dels requisits correlatius que necessàriament ha de complir l'entitat de diner electrònic:

a) Un programa d'activitats en què de manera específica constin, a més de l'emissió de diner electrònic i, si s'escau, el tipus de servei de pagament que es pretengui prestar, els serveis auxiliars o estretament relacionats amb aquells que es pretenguin portar a terme, així com la resta d'activitats que, d'acord amb l'article 8 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, vulgui realitzar si s'escau.

b) Un pla de negocis referit a les activitats esmentades en la lletra anterior que inclogui un càlcul de les previsions pressupostàries per als tres primers exercicis d'activitat de l'entitat de diner electrònic, que demostrï que pot utilitzar sistemes, recursos i procediments adequats i proporcionats per operar correctament.

c) Documentació que acrediti de que l'entitat de diner electrònic disposa o pot disposar en el moment de l'autorització del capital inicial que esmenta l'article 6 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol.

d) Una descripció de les mesures adoptades per l'entitat de diner electrònic per protegir els fons rebuts a canvi del diner electrònic emès, o, si s'escau, procedents de la prestació de serveis de pagament, d'acord amb el que preveuen l'article 9 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol i l'article 16.

e) Una descripció dels mètodes de govern corporatiu i dels mecanismes de control intern de l'entitat de diner electrònic, inclosos els procediments administratius, de gestió del risc i comptables, que demostrï que els mètodes de govern corporatiu, els mecanismes de control i els procediments esmentats són proporcionats, apropiats, sòlids i adequats.

f) Una descripció del procediment establert per a la supervisió, la tramitació i el seguiment dels incidents de seguretat i les reclamacions dels usuaris al respecte, inclòs, en el cas de la prestació de serveis de pagament, un mecanisme de notificació d'incidentes que atengui les obligacions de notificació de l'entitat que estableix l'article 67 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera.

g) Una descripció del procediment establert per registrar, controlar, rastrejar i restringir l'accés a les dades de pagament sensibles.

h) Una descripció dels mecanismes que garanteixin la continuïtat de l'activitat, en particular una delimitació clara de les funcions operatives importants, els plans efectius per a contingències i un procediment per posar a prova i revisar periòdicament l'adequació i eficiència dels plans esmentats.

i) Una descripció dels principis i les definicions aplicats per a la recopilació de les dades estadístiques sobre els resultats, les operacions i el frau.

j) Un document relatiu a la política de seguretat, que inclogui una avaluació detallada de riscos en relació amb els seus serveis prestats, i una descripció de les mesures de control de la seguretat i mitigació dels riscos adoptades per protegir

adequadament els usuaris d'aquests riscos, inclosos el frau i l'ús il·legal de dades sensibles i de caràcter personal.

Aquestes mesures de control de la seguretat i mitigació dels riscos han d'indicar de quina manera garanteixen un nivell de seguretat tècnica i protecció de dades elevats, fins i tot pel que fa als programes i els sistemes informàtics utilitzats pel sol·licitant o per les empreses a les quals externalitzi la totalitat o part de les seves operacions. Les mesures esmentades han de comprendre així mateix les mesures de seguretat que estableix el capítol V «Riscos operatius i de seguretat», del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, en el cas de la prestació de serveis de pagament.

Així mateix, aquestes mesures han de garantir que les entitats de diner electrònic compleixen les obligacions que pel que fa a això estableix la normativa de protecció de dades, entre les quals la de realitzar avaluacions d'impacte i nomenar un delegat de protecció de dades, a què es refereixen, respectivament, els articles 35 i 37 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE.

k) Una descripció dels procediments i òrgans de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme. En particular, una descripció dels mecanismes de control intern introduïts pel sol·licitant a fi de complir les obligacions resultants de la normativa de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

l) Una descripció de l'organització estructural de l'entitat de diner electrònic, inclosa, si s'escau, una descripció de la utilització de sucursals, estructures de distribució i reemborsament de diner electrònic o agents, per a la prestació de serveis de pagament, de les disposicions en matèria d'externalització de funcions, així com de la seva participació en un sistema de pagament nacional o internacional, sempre que actuï de conformitat amb el que estableix la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

m) La identitat de les persones que posseeixin participacions significatives en l'entitat de diner electrònic, de conformitat amb el que estableix l'article 4.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, amb indicació de la quantia de la seva participació efectiva i proves de la seva idoneïtat, atenent la necessitat de garantir la gestió sana i prudent de l'entitat de diner electrònic.

Excepte les entitats de crèdit subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya, els accionistes o socis que tinguin la consideració de persones jurídiques han d'aportar així mateix els comptes anuals i l'informe de gestió dels tres últims anys, amb els informes d'auditoria, si n'hi ha.

Als efectes de la definició de participació significativa, s'entén per influència notable la possibilitat de nomenar o destituir algun membre del màxim òrgan de govern de l'entitat de diner electrònic.

n) La identitat dels administradors de l'entitat de diner electrònic i dels seus directors generals responsables de la gestió i de la prestació dels serveis de l'entitat, així com els documents acreditatius de la seva honorabilitat i que tenen l'experiència i els coneixements necessaris per a l'emissió de diner electrònic.

A aquests efectes, la valoració d'aquests requisits s'ha d'ajustar als criteris i procediments de control de l'honorabilitat i coneixements i experiència que estableixen els articles 29, 30 i 31, apartats 1 i 2, del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

ñ) Si s'escau, la identitat dels auditors responsables de l'auditoria de comptes de l'entitat de diner electrònic.

o) Projecte d'estatuts socials, acompanyat d'una certificació registral negativa de la denominació social proposada; en cas que l'autorització la sol·liciti una societat

ja existent, n'hi ha prou amb la certificació vigent de la seva inscripció registral. En tot cas, ha de revestir qualsevol forma societària mercantil. Les accions, les participacions o els títols d'aportació en què el capital social estigui dividit han ser nominatius.

p) El domicili social i l'adreça de l'administració central de l'entitat de diner electrònic. Aquests, així com la seva administració efectiva i l'exercici, si s'escau, de la part de les seves activitats de prestació de serveis de pagament, han de tenir lloc en territori espanyol.

q) Una descripció dels serveis, els instruments o els altres mitjans de què disposi, de conformitat amb el que estableix l'article 69 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, per atendre i resoldre les queixes i reclamacions dels seus clients, inclòs el Reglament per a la defensa del client, elaborat segons el que disposa l'Ordre ECO/734/2004, d'11 de març, sobre els departaments i serveis d'atenció al client i el defensor del client de les entitats financeres.

r) En cas que l'entitat de diner electrònic pretengui prestar el servei d'iniciació de pagaments i/o el servei d'informació sobre comptes que preveuen les lletres g) i h) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, la documentació que acrediti l'existència de l'assegurança de responsabilitat civil professional, aval bancari o una altra garantia equivalent, quan sigui necessari d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 2 del Reial decret 736/2019, de 20 de desembre.

Als efectes de l'acreditació del que disposen les lletres d), e), f) i l), s'ha de facilitar una descripció dels seus procediments d'auditoria i de les disposicions organitzatives que hagi establert per tal d'adoptar totes les mesures raonables per protegir els interessos dels seus usuaris i garantir la continuïtat i fiabilitat de l'emissió de diner electrònic i, si s'escau, la prestació de serveis de pagament.

2. El Banc d'Espanya ha d'incloure a la seva pàgina web un guia per a sol·licitants, que ha d'informar de manera detallada sobre els tràmits, els requisits legalment establerts i els criteris aplicats en els procediments d'autorització i de registre, ajustada al que estableix l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La guia ha d'estar disponible en espanyol i en anglès i ha d'incloure, així mateix, les respostes als dubtes que amb més freqüència plantegin els sol·licitants».

Tres. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

« Article 3. *Manteniment de l'autorització.*

En cas que es produeixi qualsevol canvi substancial que afecti l'exactitud de la informació i les proves facilitades de conformitat amb l'article anterior, l'entitat de diner electrònic n'ha d'informar sense demora el Banc d'Espanya. En tot cas, el Banc d'Espanya pot exigir als interessats les dades o els informes que consideri oportuns per verificar el compliment dels requisits necessaris per a la constitució de l'entitat de diner electrònic».

Quatre. Les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 4 queden redactades de la manera següent:

«a) La menció al projecte d'estatuts a què es refereix l'article 2.1.o) s'entén referida al projecte d'escriptura de constitució de la sucursal i als estatuts vigents de l'entitat de diner electrònic».

[...]

c) Han de comptar almenys amb una persona que sigui responsable de la gestió de la sucursal que pretenen establir a Espanya i que determini de manera efectiva l'orientació de la sucursal. La persona esmentada ha de complir els requisits d'honorabilitat, coneixements i experiència a què es refereix el paràgraf n) de l'article 2.1».

Cinc. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Registres del Banc d'Espanya.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 1, una vegada obtinguda l'autorització i després d'inscriure's en el Registre mercantil, les entitats de diner electrònic, abans d'iniciar les seves activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial d'entitats de diner electrònic del Banc d'Espanya. El Registre ha d'estar a disposició pública per a la seva consulta, ha de ser accessible en línia i s'ha d'actualitzar sense demora.

2. En el Registre especial d'entitats de diner electrònic han de figurar inscrites les entitats de diner electrònic espanyoles autoritzades d'acord amb el règim general que preveu l'article 1, així com les seves sucursals en altres estats membres i els seus agents a Espanya i a altres estats membres. Així mateix, han de figurar en el Registre els estats membres en els quals aquestes entitats de diner electrònic actuïn en règim de lliure prestació de serveis. Addicionalment, en el registre s'han de fer constar les activitats per a les quals s'ha autoritzat l'entitat, incloent-hi els serveis de pagament que pugui prestar. De la mateixa manera, han de figurar inscrites les sucursals d'entitats de diner electrònic establertes en un Estat no membre de la Unió Europea, i les persones que s'acullin a les excepcions que preveu l'article 1.3 de la Llei 21/2011.

3. També cal consignar en el Registre especial d'entitats de diner electrònic qualsevol revocació d'una autorització concedida en virtut de l'article 5 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol.

4. Així mateix, cal incloure un enllaç al Registre de l'Autoritat Bancària Europea per consultar les sucursals o agents a Espanya d'entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

També ha de figurar inscrit, si s'escau, el procediment emprat per a la salvaguarda dels fons rebuts a canvi del diner electrònic emès o per a la prestació de serveis de pagament no vinculades a l'emissió esmentada, de conformitat amb el que preveu l'article 16.1.

5. El Banc d'Espanya ha de remetre a l'Autoritat Bancària Europea la informació que consta en el Registre especial d'entitats de diner electrònic, de conformitat amb el Reglament d'execució (UE) 2019/410 de la Comissió, de 29 de novembre de 2018, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució relativa als detalls i l'estructura de la informació que hagin de notificar, en l'àmbit dels serveis de pagament, les autoritats competents a l'Autoritat Bancària Europea, de conformitat amb la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015 sobre serveis de pagament al mercat interior i per la qual es modifiquen les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) no 1093/2010 i es deroga la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre, i amb el Reglament delegat (UE) 2019/411 de la Comissió, de 29 de novembre de 2019 pel qual es completa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació per les quals s'estableixen requisits tècnics sobre el desenvolupament, la gestió i el manteniment del registre electrònic central en l'àmbit dels serveis de pagament i sobre l'accés a la informació que el registre esmentat contingui.

6. En el Registre d'alts càrrecs del Banc d'Espanya, amb caràcter previ a l'exercici de les seves funcions, s'han d'inscriure obligatòriament els administradors i els directors generals responsables de la gestió i de la prestació dels serveis de l'entitat de diner electrònic, així com els responsables de les sucursals d'entitats de diner electrònic autoritzades en països no membres de la Unió Europea

Per a la inscripció en el Registre d'alts càrrecs, l'entitat ha de comunicar al Banc d'Espanya el nomenament dels seus alts càrrecs en un termini de quinze dies hàbils des que es produeixi, i presentar tota la documentació necessària perquè el Banc

d'Espanya pugui verificar que els alts càrrecs esmentats reuneixen els requisits d'honorabilitat, coneixements i experiència legalment exigibles, en el termini dels tres mesos següents a la recepció de la documentació esmentada o en el moment en què aquesta es completi. A falta de resolució sobre l'avaluació d'idoneïtat dels alts càrrecs en el termini assenyalat, s'entén que la valoració és positiva.

El Banc d'Espanya ha d'avaluar la idoneïtat dels alts càrrecs inscrits en el Registre esmentat quan, en presència d'indisidències fundades, sigui necessari valorar si la idoneïtat es manté en relació amb els membres en funcions.»

Sis. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Modificació dels estatuts socials.*

1. Correspon al Banc d'Espanya l'autorització de la modificació dels estatuts socials de les entitats de diner electrònic, amb l'informe previ, excepte en els supòsits de reducció de capital social, del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, en els aspectes de la seva competència. L'autorització està subjecta al procediment d'autorització i registre que estableix l'article 1. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la seva recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible, transcorreguts els quals es pot entendre estimada.

La sol·licitud de modificació s'ha d'acompanyar d'una certificació de l'acte en què s'hagi acordat, un informe justificatiu de la proposta elaborat per l'òrgan d'administració, així com un projecte de nous estatuts on s'identifiquin les modificacions introduïdes.»

2. No requereixen cap autorització prèvia, encara que han de ser comunicades al Banc d'Espanya en un termini no superior als quinze dies hàbils següents a l'adopció de l'acord corresponent, les modificacions dels estatuts socials que tinguin per objecte:

- a) Canvi del domicili social dins del territori nacional.
- b) Augment de capital social.
- c) Incorporar textualment als estatuts els preceptes legals o reglamentaris de caràcter imperatiu o prohibitiu, o complir resolucions judicials o administratives que imposin modificacions estatutàries.
- d) Les altres modificacions respecte de les quals el Banc d'Espanya, en contestació a la consulta prèvia formulada a l'efecte per l'entitat de diner electrònic afectada, hagi considerat innecessari, pel la seva rellevància escassa, el tràmit de l'autorització.

3. Si rebuda la comunicació, les modificacions excedeixen el que preveu l'apartat anterior, el Banc d'Espanya ho ha d'advertir als interessats en el termini de trenta dies, perquè les revisin o, si s'escau, s'ajustin al procediment d'autorització de l'apartat 1».

Set. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Modificacions estructurals d'entitats de diner electrònic.*

1. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, l'autorització de les operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius, o per a l'adopció de qualsevol acord que tingui efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors, en què intervingui una entitat de diner electrònic, d'acord amb el procediment que estableix l'article 1. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la seva

recepció en el Banc d'Espanya o en el moment en què es completi la documentació exigible, transcorreguts els quals es pot entendre estimada.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, s'entén per cessió parcial d'actius i passius la transmissió en bloc d'una o diverses parts del patrimoni de l'entitat, cadascuna de les quals formi una unitat econòmica, a una o diverses societats de nova creació o ja existents, quan l'operació no tingui la qualificació d'escissió o cessió global d'actiu i passiu de conformitat amb la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

3. L'entitat resultant de la fusió pot realitzar les activitats per a les quals estan autoritzades les entitats fusionades».

Vuit. L'apartat 3 de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«3. Quan les entitats de diner electrònic emetin, distribueixin o reemborsin diner electrònic, o prestin serveis de pagament a la mateixa localització del punt de venda, física o en línia, o quan desenvolupin altres activitats econòmiques a què es refereix l'article 8 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, han de comptar amb les mesures organitzatives i de transparència necessàries per protegir la clientela i, en especial, assegurar que aquesta identifica clarament l'emissor de diner electrònic.

El Banc d'Espanya pot exigir l'adopció de les mesures de transparència necessàries per complir el que preveu aquest apartat».

Nou. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Sol·licitud d'exercici del dret d'establiment i lliure prestació de serveis en un Estat membre de la Unió Europea per entitats de diner electrònic espanyoles.*

1. L'emissió, distribució o reemborsament de diner electrònic, així com la prestació de serveis de pagament no vinculats a l'emissió esmentada per part d'entitats de diner electrònic establertes a Espanya en un altre Estat membre de la Unió Europea, s'ha de regir pel procediment que preveuen l'article 22.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i el Reglament delegat (UE) 2017/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017, pel qual es completa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació per a la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en relació amb l'exercici del dret d'establiment i la llibertat de prestació de serveis de les entitats de pagament.

2. Qualsevol modificació de les informacions a què es refereix aquest article ha de ser comunicada per l'entitat de diner electrònic al Banc d'Espanya amb caràcter previ al fet que es produeixi. S'ha d'aplicar el procediment que preveuen l'esmentat article 22.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i el Reglament delegat (UE) 2017/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017.

3. Quan una entitat de diner electrònic vulgui distribuir diner electrònic en un altre Estat membre contractant una persona física o jurídica, o actuar a través d'agents en un altre Estat membre, li és aplicable el que disposen l'article 22.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i el Reglament delegat (UE) 2017/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017».

Deu. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Actuació a Espanya d'entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. L'obertura de sucursals i la lliure prestació de serveis a Espanya d'entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea queda condicionada al fet que el Banc d'Espanya rebi una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de diner electrònic en els termes que preveuen l'article 22.2

del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre i el Reglament delegat (UE) 2017/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017.

2. Quan s'ha rebut la comunicació del supervisor d'una entitat de diner electrònic autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea de la seva intenció de prestar serveis a Espanya mitjançant la llibertat d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, de prestar serveis de pagament a Espanya mitjançant agents radicats a Espanya, o de distribuir diner electrònic a Espanya a través d'intermediaris, en els termes de l'apartat anterior, el Banc d'Espanya ha de donar trasllat de la comunicació al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Després d'haver avaluat la informació, el Banc d'Espanya, en el termini d'un mes a partir de la recepció de la informació remesa per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, ha de comunicar a l'autoritat esmentada la informació oportuna sobre el projecte de l'entitat de diner electrònic de prestar serveis a l'empara de l'exercici de la llibertat d'establiment o de la lliure prestació de serveis. En particular, el Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, de conformitat amb l'article 12 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen de l'entitat de diner electrònic de qualsevol motiu raonable d'inquietud que susciti el projecte, en particular quan tingui motius raonables per sospitar que s'estan perpetrant o ja s'han perpetrat o intentat activitats de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, o que la contractació dels agents o l'establiment de la sucursal podrien augmentar el risc de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme.

Transcorregut un any des que s'hagi notificat a l'entitat de diner electrònic la recepció de la comunicació efectuada per la seva autoritat supervisora, sense que la sucursal o l'entitat en lliure prestació de serveis hagi iniciat les seves activitats, el Banc d'Espanya ha d'anotar, si escau, la baixa en el Registre especial i ho ha de notificar a l'autoritat supervisora de l'entitat de diner electrònic perquè adopti les mesures que, si s'escau, consideri oportunes.

3. El que preveu aquest article s'aplica igualment als supòsits en què una entitat de diner electrònic autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea pretengui desenvolupar les seves activitats a Espanya de manera permanent mitjançant la utilització d'agents radicats a Espanya, sense perjudici de la normativa específica que recull el Reglament delegat (UE) 2015/2055 de la Comissió, de 23 de juny de 2017.

Els agents d'entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les mateixes normes que les que estan obligats a observar els agents d'entitats de diner electrònic espanyoles.

4. Qualsevol modificació de la informació comunicada de conformitat amb aquest article s'ha de fer aplicant el procediment que aquest preveu.

5. El Banc d'Espanya ha de mantenir una relació actualitzada dels punts centrals de contacte a Espanya comunicats per les entitats de diner electrònic autoritzades en un altre Estat membre que exerceixin activitats a Espanya per mitjà d'agents en règim de llibertat d'establiment, de conformitat amb el règim que preveu l'article 23.8 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre».

Onze. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. Sol·licitud de l'exercici de dret d'establiment i lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea per entitats de diner electrònic espanyoles.

1. Les entitats de diner electrònic espanyoles que pretenguin, directament o mitjançant agents, exercir el dret de llibertat d'establiment en un Estat no membre

de la Unió Europea, han de sol·licitar prèviament una autorització al Banc d'Espanya, i acompanyar-la, juntament amb la informació de l'Estat en el territori del qual pretenen establir la sucursal i el domicili previst per a aquesta, amb un programa de les activitats que vulgui portar a terme, l'estructura d'organització de la sucursal i el nom i historial dels directius que es proposa per a aquesta.

2. El Banc d'Espanya ha d'emetre una resolució motivada, en el termini màxim de dos mesos a partir de la recepció de tota la documentació. Quan la sol·licitud no s'hagi resolt en el termini previst anteriorment es pot entendre estimada.

3. El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud quan, a la vista d'aquesta i la informació addicional a què es refereix l'apartat 1, consideri que les estructures administratives o la situació financera de l'entitat de pagament no són adequades, o quan en el programa d'activitats es prevegi la prestació de serveis no autoritzats a l'entitat. També la pot denegar quan consideri que l'activitat de la sucursal no quedarà subjecta a un control efectiu per part de l'autoritat supervisora del país d'acollida, o que hi ha obstacles legals o d'un altre tipus que impedeixin o dificultin el control i la inspecció de la sucursal per part del Banc d'Espanya.

4. Les entitats de diner electrònic espanyoles que pretenguin, per primera vegada, directament o mitjançant agents, realitzar les seves activitats en règim de lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea han de sol·licitar autorització al Banc d'Espanya, indicant les activitats per a les quals estiguin autoritzades que es proposen portar a terme.

El Banc d'Espanya, en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud anterior, pot requerir informació addicional.

El Banc d'Espanya pot denegar l'autorització per a l'emissió de diner electrònic en un Estat no membre de la Unió Europea quan consideri que les estructures administratives, els procediments interns o la situació financera de l'entitat de diner electrònic no siguin adequades, o quan en el programa d'activitats es prevegi la prestació de serveis no autoritzats a l'entitat.

5. Qualsevol modificació de les informacions a què es refereix aquest article ha de ser comunicada al Banc d'Espanya per l'entitat de diner electrònic, almenys un mes abans de fer-la. No es pot portar a terme una modificació rellevant en el programa d'activitats si el Banc d'Espanya, dins del referit termini d'un mes, s'hi oposa mitjançant una resolució motivada, que ha de ser notificada a l'entitat. Aquesta oposició s'ha de fonamentar en alguna de les causes que aquest article esmenta».

Dotze. L'apartat 1, la lletra b) de l'apartat 2, i l'apartat 5 de l'article 13, queden redactats de la manera següent:

«1. Les entitats de diner electrònic espanyoles han de sol·licitar una autorització prèvia del Banc d'Espanya, sempre que l'import de la inversió prevista de conformitat amb la lletra a) de l'apartat 2 sigui igual o superior al deu per cent dels fons propis en els supòsits següents:

a) Per a la creació d'una entitat anàloga a una entitat de diner electrònic en un Estat no membre de la Unió Europea, i

b) Per a l'adquisició d'una participació significativa o la presa de control, bé de manera directa, o bé a través d'entitats controlades per l'entitat de diner electrònic espanyola, en una entitat anàloga a una entitat de diner electrònic d'un Estat no membre de la Unió Europea».

«b) La que preveuen els paràgrafs a), m), n) i o) de l'article 2.1».

«5. El Banc d'Espanya ha de resoldre sobre l'autorització en el termini de dos mesos a comptar de la recepció de tota la informació requerida. Quan l'autorització no sigui concedida en el termini anteriorment previst, es pot entendre estimada. El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud d'autorització quan:

- a) Atenent la situació financera de l'entitat de diner electrònic o la seva capacitat de gestió, consideri que el projecte el pot afectar negativament.
- b) Vistes la localització i característiques del projecte, no es pugui assegurar l'efectiva supervisió del grup, en base consolidada.
- c) L'activitat de l'entitat dominada no quedi subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional».

Tretze. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Agents i distribuïdors.*

1. A les entitats de diner electrònic espanyoles i les sucursals a Espanya d'entitats de diner electrònic estrangeres que tinguin el propòsit de prestar serveis de pagament a través d'un agent, els és aplicable el que disposen l'article 23 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i els articles 12, 13, 14 i 15 del Reial decret 736/2019, de 20 de desembre.

2. Les entitats de diner electrònic no poden emetre diner electrònic a través d'agents.

3. Les entitats de diner electrònic poden distribuir i reemborsar diner electrònic per intermediació de persones físiques o jurídiques que actuïn en nom seu, amb el registre previ en el Banc d'Espanya. En aquest cas, l'entitat de diner electrònic ha de comunicar al Banc d'Espanya la informació següent:

- a) Nom i domicili del distribuïdor;
- b) La identitat dels administradors i les persones responsables de la gestió del distribuïdor;
- c) El número o codi d'identificació únic del distribuïdor, si és el cas».

Catorze. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Externalització de funcions.*

1. L'externalització de funcions operatives importants per a la seva realització per tercers proveïdors, formin part del grup o no, no poden suposar un complet buidatge de contingut de l'activitat general de l'entitat, ni afectar significativament la qualitat del control intern de les funcions esmentades per part de l'entitat, ni menyscar les facultats de supervisió del Banc d'Espanya sobre les funcions que les entitats de diner electrònic realitzen a través de proveïdors, incloent-hi, quan n'hi hagi, els canvis de proveïdor dels serveis.

El terme externalització inclou tant el contracte inicial de prestació de serveis per un tercer com els contractes que el tercer subscriu amb altres proveïdors diferents de l'entitat de pagament.

A aquests efectes, es considera que una funció operativa és important si una anomalia o deficiència en la seva execució pot afectar de manera substancial la capacitat de l'entitat per complir permanentment les condicions que es deriven de la seva autorització, o les seves altres obligacions en el marc de la legislació vigent, o afectar els resultats financers, la solidesa o la continuïtat dels seus serveis, i la confidencialitat de la informació que maneja.

2. Quan s'externalitzin funcions operatives importants relacionades amb l'emissió de diner electrònic o la prestació de serveis de pagament, inclosos els sistemes informàtics, l'entitat de diner electrònic ho ha de comunicar al Banc

d'Espanya almenys amb un mes d'antelació a l'adopció de la mesura o a l'efectivitat de l'externalització. Aquesta comunicació s'ha d'acompanyar de:

- a) Informació detallada sobre les característiques de l'externalització, incloent, en tot cas, els contractes en què aquesta se substancia, així com una autoavaluació de l'impacte potencial de qualsevol risc en què incorri.
- b) La identitat de l'empresa amb la qual es pretengui contractar.
- c) Qualsevol altra informació oportuna que es consideri rellevant i li sigui requerida expressament pel Banc d'Espanya.

En el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació amb tota la informació necessària, el Banc d'Espanya pot, motivadament, establir limitacions o oposar-se a l'externalització quan aprecii que no se satisfà el que aquest article estableix.

Les externalitzacions de funcions operatives no importants, i qualsevol modificació de les anteriors, han de ser informades al Banc d'Espanya per l'entitat de diner electrònic en el termini d'un mes a comptar del moment en què aquestes tinguin efectivitat.

3. En tot cas, quan s'externalitzin funcions operatives importants, aquestes:

- a) No han de suposar en cap cas el trasllat de responsabilitat per part de l'alta direcció.
- b) No han d'alterar les relacions i les obligacions de l'entitat de conformitat amb la legislació vigent respecte als seus usuaris ni respecte al Banc d'Espanya.
- c) No han de menyscar les condicions que ha de complir l'entitat de diner electrònic per rebre i conservar l'autorització de conformitat amb aquest Reial decret.
- d) No han de donar lloc a la supressió o modificació de cap de les condicions restants a les quals s'hagi supeditat l'autorització de l'entitat de diner electrònic.
- e) L'acord entre l'entitat de diner electrònic i el tercer, o entre aquest i proveïdors diferents de l'entitat de diner electrònic, s'ha de plasmar en un contracte escrit en què s'han de concretar els drets i les obligacions de les parts. El contracte esmentat ha d'incloure una clàusula que prevegi l'accés directe i sense restriccions de l'entitat i del Banc d'Espanya a la informació de l'entitat en poder dels tercers, així com la possibilitat de verificar, en els mateixos locals d'aquests, la idoneïtat dels sistemes, les eines o les aplicacions utilitzats en la prestació de funcions externalitzades. Addicionalment, si el tercer està radicat a l'estranger, s'ha d'incloure una clàusula que especifiqui la jurisdicció del país a la qual està subjecte el contracte, de manera que l'entitat conegui els riscos legals potencials en què pot incórrer en cas de conflicte».

Quinze. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Requisits de garantia.*

1. Les entitats de diner electrònic han de salvaguardar els fons rebuts a canvi del diner electrònic emès o per a la prestació de serveis de pagament no vinculats a l'emissió esmentada, amb subjecció al procediment que preveu l'article 21.1.a) del Reial decret llei 19/2018, que prescriu el dipòsit dels fons esmentats en un compte separat o la inversió en actius segurs i de baix risc, llevat que el Banc d'Espanya autoritzi, de conformitat amb l'article 9.3 de la Llei 21/2011, la utilització del mètode de salvaguarda que preveu l'article 21.1.b) del Reial decret llei esmentat.

El procediment adoptat per cada entitat de diner electrònic ha de figurar en el Registre especial d'entitats de diner electrònic del Banc d'Espanya, així com en els contractes marc que les entitats subscriuguin amb els usuaris o en les condicions d'ús dels serveis. El canvi del sistema de salvaguarda, encara que no el del garant, s'ha de subjectar al règim que preveu l'article 33.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, sobre la modificació de les condicions del contracte marc.

L'entitat de diner electrònic, a més, ha de fer públic el sistema de salvaguarda escollit en termes clars i fàcilment accessibles, a la seva pàgina web, quan en tingui una, i en qualsevol publicitat que faci.

2. En cas que les entitats de diner electrònic segueixin el procediment que preveu la lletra a) de l'article 21.1 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, els fons dipositats en el compte separat poden ser superiors als fons rebuts dels usuaris, únicament quan aquesta circumstància, així com l'import de l'excés, s'hagi comunicat al Banc d'Espanya almenys amb un mes d'antelació i l'entitat de diner electrònic compti, en tot moment, amb fons propis suficients per seguir complint els seus requeriments de capital i fons propis, una vegada deduït aquest import d'aquests. L'import de fons a deduir s'ha de fer constar a la memòria de comptes anuals de l'entitat de diner electrònic.

En cas que les entitats de diner electrònic segueixin el procediment que assenyala l'article 21.1.a) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, es consideren actius segurs, líquids i de baix risc als efectes del que preveu l'article esmentat:

a) Dipòsits a la vista en entitats de crèdit sotmeses a supervisió prudencial i domiciliades en estats membres de la Unió Europea. La denominació d'aquests dipòsits ha de fer menció expressa a la seva condició de «saldos de clients d'entitat de diner electrònic». Les entitats de diner electrònic han de vetllar per tal que, en el marc del que preveu l'article 16 bis de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, les condicions d'aquests dipòsits no contravinguin el que preveu l'article 21.1.a) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.

b) Actius que tinguin una ponderació nul·la als efectes del risc de crèdit, de conformitat amb el que preveu l'article 114 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

En circumstàncies excepcionals i justificades degudament, el Banc d'Espanya pot, sobre la base d'una avaluació dels elements de risc dels actius que s'especifiquen en els incisos anteriors, determinar quins d'ells no constitueixen actius segurs i de baix risc als efectes de l'apartat 1.

3. Quan les entitats de diner electrònic segueixin el procediment que assenyala l'article 21.1.b) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, la pòlissa d'assegurança o la garantia comparable d'una entitat asseguradora o d'una entitat de crèdit han de complir en tot cas les condicions següents:

a) La garantia ha de ser directa i a primer requeriment. Els termes de l'assegurança han de tenir un efecte equivalent.

b) L'abast de la garantia o assegurança ha d'estar definida amb claredat i ser jurídicament vàlid i eficaç.

c) La garantia o assegurança ha de cobrir la totalitat dels fons rebuts a canvi de l'emissió de diner electrònic, així com, si s'escau, la totalitat dels fons dels usuaris dels serveis de pagament que estiguin en poder de l'entitat de diner electrònic, inclosos els que corresponguin a situacions transitòries per operacions de tràfic, en el moment en què es dicti la interlocutòria de declaració de concurs. Ha de cobrir així mateix els fons en poder dels agents de l'entitat.

d) Sense perjudici del que estableixen els articles 10, 12 i 15 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, l'acord de garantia o assegurança no pot contenir cap clàusula el compliment de la qual escapi del control directe de l'entitat de diner electrònic i que permeti al proveïdor de la garantia o assegurança cancel·lar unilateralment o reduir el venciment de la garantia o assegurança esmentada. De manera similar, les garanties comparables no poden contenir aquest tipus de clàusules.

e) La garantia o assegurança s'ha de fer efectiva en cas que hagi estat dictada la interlocutòria de declaració de concurs de l'entitat de diner electrònic. Declarat el concurs, i llevat que l'administració concursal disposi una altra cosa, els serveis que s'hagin sol·licitat a l'entitat han de ser executats immediatament.

f) L'entitat de crèdit o asseguradora que prestin la garantia o assegurança esmentats en aquest apartat no pot pertànyer al mateix grup que l'entitat de diner electrònic garantida o assegurada, d'acord amb el que disposa l'article 42 del Codi de comerç ».

Setze. L'apartat 1 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. Els recursos propis de l'entitat de diner electrònic, entenent com a tals els que defineix l'article 3.20) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, no poden ser inferiors a la quantitat més gran de les previstes a l'article 6 i el 18 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol».

Disset. El primer paràgraf i la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 18 queden redactats de la manera següent:

«1. Sense perjudici dels requisits de capital establerts a l'article 2.1.c), i de les facultats que els articles 7.2 i 8.1b.4t de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, atorguen al Banc d'Espanya, els recursos propis de les entitats de diner electrònic han de ser, com a mínim, iguals a la suma de les quantitats que resultin dels paràgrafs següents:

a) Respecte de les activitats a què es refereix l'article 8.1.a) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, que no estiguin vinculades a l'emissió de diner electrònic, els requeriments de recursos propis s'han de calcular conforme al que estableixen els articles 17 i 18 del Reial decret 736/2019, de 20 de desembre».

Divuit. L'apartat 4 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«4. El que disposen aquest article i el precedent s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan escaigui, de les sancions que preveu la Llei 10/2014, de 26 de juny».

Dinou. Es modifica l'apartat 1, se suprimeixen les lletres a) i c) de l'apartat 2 de l'article 21, passant, en conseqüència, les lletres b), d), e) i f) a ser les noves lletres a), b), c), i d), i es modifiquen els incisos i) i ii) de la nova lletra a) de l'apartat 2 de l'article 21, i queden redactats de la manera següent:

«1. Als efectes d'aquest article s'entén per entitats de diner electrònic de caràcter híbrid les que realitzin, a més de l'emissió de diner electrònic i les activitats que enuncia l'article 8.1, lletres a) a d), de la Llei 21/2011 de 26 de juliol, que no estiguin vinculades a l'emissió de diner electrònic, alguna altra activitat econòmica el volum de negoci de la qual sigui rellevant, en termes de riscos o de beneficis obtinguts, segons el parer del Banc d'Espanya».

«i) La informació sobre els directors generals i assimilats a què es refereix l'article 2.1.n), s'ha de presentar distingint entre els que hagin de tenir responsabilitat directa en l'emissió de diner electrònic i la prestació de serveis de pagament, d'una banda, i els restants de l'altra».

«ii) La informació a què es refereixen les lletres e), k), i l) de l'article 2.1 ha d'especificar els procediments i les estructures organitzatives destinats a evitar que els riscos de les activitats econòmiques de la sol·licitant puguin afectar els interessos dels titulars de diner electrònic o els usuaris de serveis de pagament o el compliment de les normes sectorials i de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme aplicables».

Vint. L'apartat 3 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«3. La constitució de l'entitat separada a què es refereixen els apartats anteriors s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix l'article 1, i s'ha de presentar la sol·licitud corresponent davant el Banc d'Espanya en el termini de tres mesos a comptar de la data de notificació d'aquesta exigència. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi presentat la sol·licitud d'autorització anterior, o si ha estat denegada, bé mitjançant resolució expressa o per silenci administratiu, en cas que l'entitat de diner electrònic híbrida no cessi en les seves activitats en el termini de tres mesos, l'autorització concedida a aquesta pot ser revocada en virtut del que preveu l'article 5.3.e) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol.

Una vegada constituïda l'entitat separada, la transferència d'activitats s'ha de portar a terme en el termini màxim de tres mesos des de l'autorització».

Vint-i-dos. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Excepcions relatives a xarxes limitades i proveïdors de xarxes o serveis de comunicació electrònica.*

1. En virtut de la lletra a) de l'article 1.3 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, no està subjecte a la normativa reguladora de les entitats de diner electrònic el valor monetari emmagatzemat en els instruments de pagament exempts en virtut de l'article 4.k) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i que compleixin les condicions de l'article 25 del Reial decret 736/2019, de 20 de desembre.

2. En virtut de la lletra b) de l'article 1.3 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, no està subjecte a la normativa reguladora de les entitats de diner electrònic el valor monetari utilitzat en les operacions de pagament exemptes en virtut de l'article 4.l) del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre. Així mateix, li és aplicable l'article 26 del Reial decret 736/2019, de 20 de desembre.

3. Les persones a les quals els siguin d'aplicació els apartats 1 i 2 d'aquest article han de complir amb el deure de notificació que preveu l'article 6 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, en la mesura en què els sigui d'aplicació».

Vint-i-tres. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Comptes de pagament.*

Quan una entitat de diner electrònic mantingui un compte de pagament en els termes permesos per la llei, ha de respectar les limitacions que estableixen l'article 20.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i l'article 21 del Reial decret 736/2019, de 20 de desembre.

Les limitacions esmentades han de figurar destacades convenientment, tant en la informació i les condicions relatives a la prestació de serveis de pagament a què es refereixen l'article 29 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i la seva normativa de desplegament, com en els corresponents contractes marc que es formalitzin amb els usuaris de serveis de pagament».

Vint-i-quatre. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Règim sancionador.*

1. A Les entitats de diner electrònic, així com als qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, els és d'aplicació directa el règim sancionador que estableix el títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny, així com el Reial decret 2119/1993, de 3 de desembre, sobre el procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers.

El règim esmentat inclou igualment les persones físiques o jurídiques que tinguin una participació significativa en l'entitat de diner electrònic, segons el que preveu

l'article 4.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, i les que, tenint nacionalitat espanyola, controlin una entitat de diner electrònic d'un altre Estat membre de la Unió Europea. La responsabilitat també ateny els qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció en les entitats responsables.

El Banc d'Espanya ha de comunicar al Registre mercantil les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació imposades a les persones que s'assenyalen a l'apartat anterior, una vegada siguin executives, per tal que s'hi facin constar.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 92.y) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, la reiteració en la infracció greu per part de l'entitat de diner electrònic es considera infracció molt greu quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió s'hagi imposat a l'entitat una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

3. L'incompliment merament ocasional o aïllat de les normes de disciplina recollides a l'article 23.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, quan això no posi en greu risc l'entitat de diner electrònic, ni afecti els usuaris dels seus serveis o del sistema de pagaments en el seu conjunt, és sancionat com a infracció lleu.

4. Les entitats de diner electrònic, així com els qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin les normes d'ordenació i disciplina recollides a l'article 23.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, cometen infracció greu sancionable d'acord amb el títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

Aquesta responsabilitat també inclou les persones físiques o jurídiques que tinguin una participació significativa en l'entitat de diner electrònic, segons el que preveu l'article 4.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, i aquelles que, tenint nacionalitat espanyola, controlin una entitat de diner electrònic d'altre Estat membre de la Unió Europea. La responsabilitat també ateny els qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció en les entitats responsables.

5. Qualsevol mesura adoptada pel Banc d'Espanya que impliqui sancions o restriccions de l'exercici de la lliure prestació de serveis o la llibertat d'establiment ha d'estar motivada degudament, de conformitat amb el que preveu l'article 35 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i ser notificada a l'entitat de pagament afectada, d'acord amb el que preveu l'article 40 i següents de la llei esmentada.

6. De conformitat amb el que preveu l'article 20.6 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereix l'article esmentat són susceptibles de recurs d'alçada davant la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa. Contra la resolució del recurs d'alçada es pot interposar recurs contenciós administratiu, de conformitat amb el que disposa la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.»

Vint-i-cinc. S'afegeix un nou article 28 amb la redacció següent:

«Article 28. *Obligacions d'informació en matèria de conducta.*

Les entitats de diner electrònic han de remetre al Banc d'Espanya, amb la forma i periodicitat que aquest requereixi, que ha de ser almenys anual, els estats i la informació que consideri necessaris per complir la funció de supervisió de les normes de conducta que són aplicables a les entitats de diner electrònic. Aquests estats i informació poden tenir caràcter públic o reservat, segons estableixi el Banc d'Espanya».

Vint-i-sis. S'afegeix un nou article 29 amb la redacció següent:

Article 29. *Supervisió i cooperació amb autoritats competents d'altres estats membres.*

1. A fi de poder portar a terme els controls i aplicar les mesures necessàries per a la supervisió de les entitats de diner electrònic autoritzades o registrades a

Espanya que exerceixin el dret d'establiment o la lliure prestació de serveis en un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de cooperar amb les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida esmentat.

En el marc d'aquesta cooperació, el Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida sempre que hagi d'efectuar inspeccions in situ en el territori d'aquest últim. No obstant això, el Banc d'Espanya pot delegar en les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida la tasca de realitzar inspeccions in situ a les entitats de diner electrònic.

El Banc d'Espanya, per delegació de les autoritats competents de l'Estat membre de la Unió Europea d'origen de l'entitat de diner electrònic, pot realitzar inspeccions in situ en les entitats de diner electrònic que exerceixin la seva activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis.

2. Si el Banc d'Espanya considera que, en un cas concret, en la cooperació transfronterera amb les autoritats competents d'un altre Estat membre respecte de les qüestions a què es refereixen els articles 11, 12, 20 i 22 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, no s'ha complert alguna de les condicions de les disposicions esmentades, pot posar l'afer en coneixement de l'Autoritat Bancària Europea i demanar-li ajuda de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió».

Vint-i-set. La disposició final tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició final tercera. *Habilitació al Banc d'Espanya.*

1. S'habilita el Banc d'Espanya, sense perjudici de les habilitacions que conté el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, per desenvolupar les previsions següents:

a) Determinar les condicions i els requisits que ha de complir la guia per a sol·licitants, a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article 2.

b) Crear i gestionar el Registre d'alts càrrecs a què es refereix l'apartat 1 de l'article 5.

c) Concretar i desenvolupar el règim de transparència, informació i recursos propis, en els termes que preveuen els articles 9.3, 17.2, 18.2, 20 i 25, i exercir les facultats que preveuen els preceptes esmentats.

d) De conformitat amb l'article 15, concretar els requisits del marc de governança de les entitats de diner electrònic relacionats amb l'externalització de funcions, les normes que les entitats de diner electrònic han d'aplicar quan externalitzin funcions en l'àmbit dels sistemes de govern intern i de gestió de riscos, els criteris per determinar si un acord s'ha d'entendre com una externalització, si les funcions que s'externalitzen s'han de considerar funcions operatives importants, les normes relacionades amb el procés d'externalització de les funcions esmentades per part de les entitats de diner electrònic, el contingut mínim de les comunicacions i la documentació i informació mínimes que han d'acompanyar les comunicacions esmentades.

e) Autoritzar l'obertura de sucursals i la lliure prestació de serveis per entitats de diner electrònic espanyoles en un Estat no membre de la Unió Europea, i la creació o adquisició de participacions en entitats de diner electrònic d'un Estat no membre de la Unió Europea, de conformitat amb el que preveuen els articles 12 i 13.

f) Determinar quins elements es consideren actius segurs i de baix risc, de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 16, últim paràgraf.

g) Determinar el detall de la informació separada a què es refereix la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 21, en relació amb les entitats de diner electrònic de caràcter híbrid.

- h) Exigir la constitució d'una entitat separada per a l'emissió de diner electrònic i la prestació de serveis de pagament, de conformitat amb el que preveu l'article 22.
- i) Desenvolupar les obligacions d'informació en matèria de conducta a què es refereix l'article 28».

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit*

S'afegeix una nova disposició addicional vuitena al Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, amb el tenor literal següent:

«Disposició addicional vuitena. *Obligacions d'informació en matèria de conducta.*

Les persones físiques o jurídiques subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya han de remetre, amb la forma i periodicitat que aquest requereixi, els estats i informació que consideri necessaris per complir la funció de supervisió de les normes de conducta, transparència i protecció als clients exigibles a les entitats esmentades. Aquests estats i informació poden tenir caràcter públic o reservat, segons estableixi el Banc d'Espanya».

Disposició final quarta. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015.

Disposició final cinquena. *Facultats de desplegament.*

1. S'habilita la persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i execució d'aquest Reial decret.
2. S'habilita el Banc d'Espanya, sense perjudici de les habilitacions que conté el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, per desenvolupar les previsions següents:

a) Determinar les condicions i els requisits que ha de complir l'aval bancari, o garantia equivalent, a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 2, i la guia per a sol·licitants a què es refereix l'apartat 5 de l'article 2.

b) Les que recull l'article 5, en relació amb la documentació a presentar per les entitats per a la inscripció en el Registre d'alts càrrecs, i amb el desenvolupament dels requisits de gestió i manteniment dels Registres del Banc d'Espanya a què es refereix l'article 5 esmentat.

c) Les que recull l'article 15, per concretar els requisits del marc de governança de les entitats de pagament relacionats amb l'externalització de funcions, les normes que les entitats de pagament han d'aplicar quan externalitzin funcions en l'àmbit dels sistemes de govern intern i de gestió de riscos, els criteris per determinar si un acord s'ha d'entendre com una externalització, si les funcions que s'externalitzen s'han de considerar funcions operatives importants, les normes relacionades amb el procés d'externalització de les funcions esmentades per part de les entitats de pagament, el contingut mínim de les comunicacions i la documentació i informació mínimes que han d'acompanyar les comunicacions esmentades.

d) Les que recull l'apartat 2 de l'article 18, en relació amb la limitació de l'aplicació d'algun dels tres mètodes de l'annex per al càlcul dels requeriments de fons propis.

e) Les que recull l'article 19, en relació amb la determinació dels estats prudencials que les entitats de pagament han de remetre al Banc d'Espanya.

f) Les que recull l'article 29, en relació amb la forma i les condicions de les obligacions d'informació sobre participacions en el capital.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant el que disposa el paràgraf anterior:

a) L'obligació que té el Banc d'Espanya d'incloure a la seva pàgina web unes guies per a sol·licitants d'entitats de pagament, que recull l'apartat 6 de l'article 2, i d'entitats de diner electrònic, que recull l'apartat U de la Disposició final segona, que modifica l'article 2 del Reial decret 778/2012, de 4 de maig, és aplicable a cap de dos mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

b) La subjecció de l'activitat de crèdit que assenyalen l'article 20.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i l'article 8.1.b) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic, a les disposicions de transparència i protecció del client que preveuen l'article 5 de la Llei 10/2014, de 26 de juny i les seves normes de desplegament, que estableix l'article 22.1 és aplicable a cap de sis mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de desembre de 2019.

FELIPE R.

La ministra d'Economia i Empresa,
NADIA CALVIÑO SANTAMARÍA

ANNEX

Mètodes de càlcul dels requeriments de fons propis

1. Mètodes de càlcul.

Mètode A

Els fons propis de les entitats de pagament han de ser, com a mínim, iguals al 10% de les seves despeses generals de l'any anterior. El Banc d'Espanya pot ajustar l'exigència esmentada en cas que els negocis d'una entitat de pagament registrin un canvi substancial des de l'any anterior. Quan una entitat de pagament no hagi completat encara un any d'activitat en la data de càlcul, els fons propis han de ser, com a mínim, iguals al 10% de les despeses generals corresponents previstes en el seu pla de negoci, llevat que les autoritats competents exigeixin la modificació del pla esmentat.

Mètode B

Els fons propis de les entitats de pagament han de ser, com a mínim, iguals a la suma dels elements següents multiplicats pel factor d'escala k que estableix l'apartat 2, on el volum de pagaments (VP) representa una dotzena part de la quantia total de les operacions de pagament executades per l'entitat de pagament durant l'any anterior:

- a) 4,0% del tram de VP fins a 5 milions euros més.
- b) 2,5% del tram de VP entre 5 i 10 milions euros més.
- c) 1% del tram de VP entre 10 i 100 milions euros més.
- d) 0,5% del tram de VP entre 100 i 250 milions euros més.
- e) 0,25% del tram de VP per sobre de 250 milions euros.

Mètode C

Els fons propis de l'entitat de pagament han de ser, com a mínim, iguals a l'indicador pertinent, que defineix la lletra a), multiplicat pel factor de multiplicació que estableix la lletra b), i multiplicat al seu torn pel factor d'escala k , que estableix l'apartat 2:

- a) l'indicador pertinent ha de ser la suma dels elements següents:

- 1r ingressos per interessos,
- 2n despeses per interessos,
- 3r comissions i taxes rebudes, i
- 4t altres ingressos d'explotació.

Cada element s'ha d'incloure a la suma amb el seu signe positiu o negatiu. Els ingressos de partides extraordinàries o excepcionals no es poden incloure en el càlcul de l'indicador pertinent. Les despeses ocasionades per l'externalització de serveis prestats per tercers poden reduir l'indicador pertinent si la despesa és contreta amb una empresa subjecta a supervisió d'acord amb el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, i a aquest Reial decret. L'indicador pertinent es calcula sobre la base de l'observació anual efectuada al final de l'últim exercici. L'indicador pertinent es calcula sobre l'últim exercici. No obstant això, els fons propis, calculats segons el mètode C, no poden ser inferiors al 80% de la mitjana dels últims tres exercicis per a l'indicador pertinent. Quan no es disposi de xifres auditades, es poden utilitzar estimacions de l'empresa;

- b) el factor de multiplicació ha de ser:

- 1r 10% del tram d'indicador pertinent fins a 2,5 milions euros,
- 2n 8% del tram d'indicador pertinent entre 2,5 i 5 milions euros,
- 3r 6% del tram d'indicador pertinent entre 5 i 25 milions euros,
- 4t 3% del tram d'indicador pertinent entre 25 i 50 milions euros,
- 5è 1,5% per sobre de 50 milions euros.

2. Factor d'escala k.

El factor d'escala k que s'ha d'utilitzar en els mètodes B i C, és el següent:

- a) 0,5 en cas que l'entitat de pagament només presti el servei de pagament a què es refereix la lletra f) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.
- b) 1 en cas que l'entitat de pagament presti qualsevol dels serveis de pagament a què es refereixen les lletres a), b), c), d) i e) de l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre.